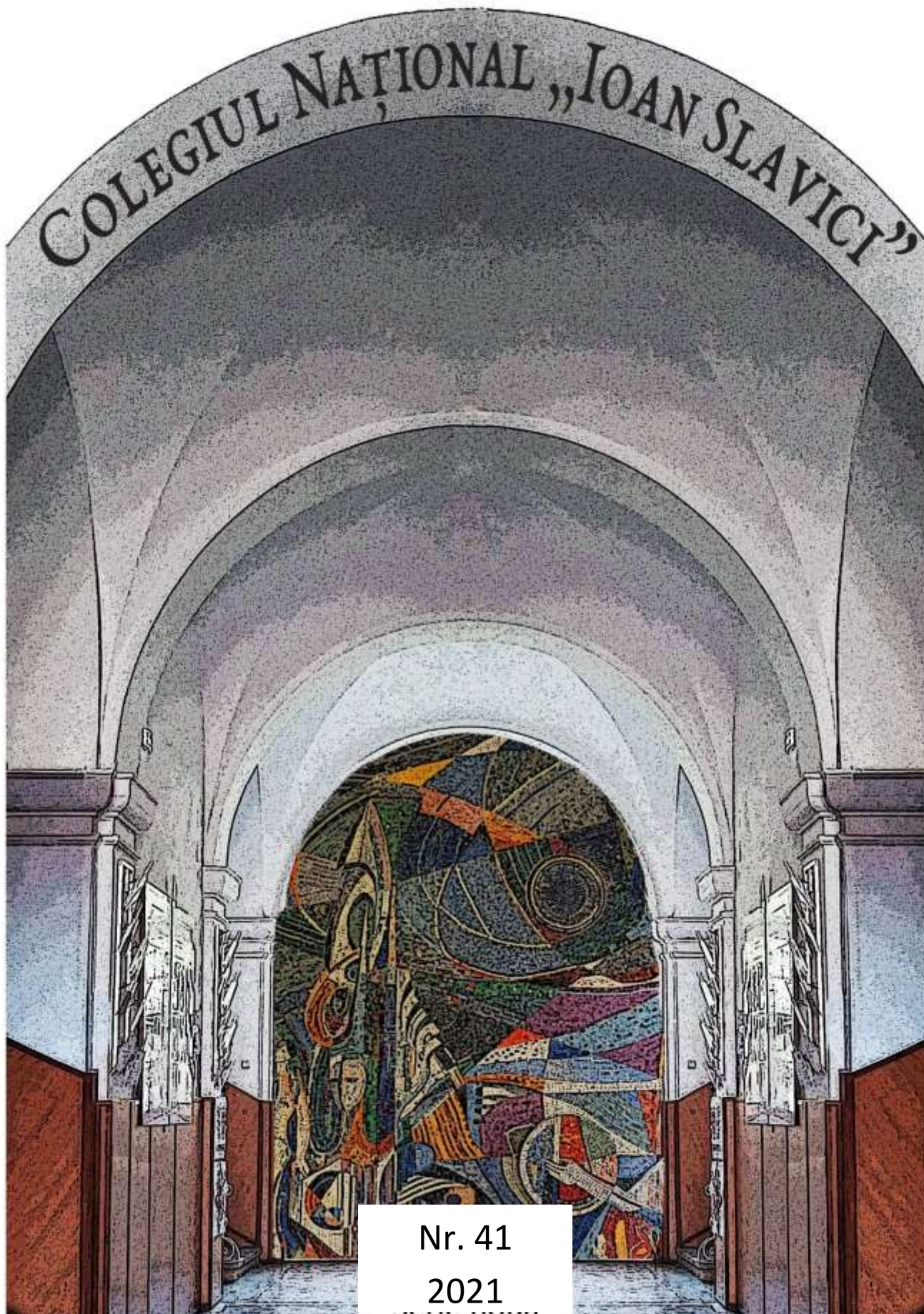

MUGURI

Nr. 41

2021

Editor:

Colegiul Național „Ioan Slavici”, Satu Mare

Tehnoredactare computerizată:

Bondrea Alexandru-Nadav, clasa a XI-a B

Boboi Jennifer, clasa a XI-a B

Redactori coordonatori:

prof. dr. Alina Dragoș

prof. Cristina Horotan

prof. Daniela Boghian

Colectiv de redacție:

Alexandru Bondrea, clasa a XI-a B - grafică

Jennifer Boboi, clasa a XI-a B

Andreea Moiş, bibliotecară

Romeo Farcău, informatician

Irina Florea, profesor

Design copertă față: Roxana Goie

Contact:

Colegiul Național „Ioan Slavici”, Satu Mare

strada Ioan Slavici, nr. 4

Tel. 0261-714458, fax 0261-717723

Email: secretariat@cni Slavici.ro

www.cni Slavici.ro

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine exclusiv autorilor.

ISSN 2359-9995

ISSN-L 2359-9995

Sumar

Precuvântare: prof. Cristina Horotan

In memoriam: prof. Radu David.....6

Muguri literari

Merele fermecate: Lorelai Gombos.....8

Salvarea: Medeea Bodea.....9

Păduri înfricoșătoare, dar magice: Mihai Ternar.....10

O zi mai puțin obișnuită: Olivia Maria Pop.....11

Ce este un copil?: Maria Cristea.....12

Tărâmul copilăriei: Cristina Toth.....13

Importanța educației: Alexandra Balatici.....15

Toamna: Antonia Todoran.....16

2020: Marcian Șuta.....17

Iluzie: Marcian Șuta.....17

Strigătul Pământului: Alexia Băbțan.....18

Călătorind printre amintiri: Alexia Băbțan.....18

Ecaterina: Maria Teodora Mureșan.....19

„...și nimic din ce e omenesc nu socotesc străin”

Bună, sunt eu... : Janett-Claudia Fulăp27

Celula rațiunii sau curajul de a înfrunța viața : Alexandra Paskuj.....29

Conștiința : Constantin Oros31

Lumea lui : Andra Cojocariu.....33

Prinde-mă de mână : Lorena Pașca36

Vei fi bine. Pentru că niciodată nu ești singur.: Antonia Sabău.....37

”Yin & Yang”: Constantin Oros.....39

Epistulae

Epistulae: prof. Cristina Horotan43

O pledoarie pentru limba română

O pledoarie pentru limba română: prof. Daniela Boghian.....47

D'ale olimpiadelor

Calificări faze naționale, olimpiade și concursuri finanțate M.E.N. 2019-2020.....54

Precuvântare

Precuvântare

Adevărat, a fost o primăvară ciudată. Dar mugurii continuau să se desfacă-n frunze fragede crescând spre foșnitoare toamnă. Pe nepusă masă, izolarea ne trimise pe toți, elevi, profesori, la hibernare până-n vară și la lecții prin calculatoare. Și dacă am luat, desigur, distanță fizică, nu socială, ne-am revăzut, totuși, sporadic, sub imperiul examenelor care urmau să contureze drumul absolvenților, al celor ce plecau și al aspiranților CNIS-ști. Căci nu boala ori vicisitudinile vieții ne definesc și ne orânduiesc viața, ci felul în care noi răspundem provocărilor, încăpățânarea cu care ne ațintim privirile spre scopul nostru. Așadar și rodul tainicei germinații, „Mugurii” din toamnă, mocnind pe când se numără bobocii, să-și desfășoare foile-n lumină !

Prof. Cristina Horotan

In memoriam

Anul acesta, ziua de 18 octombrie 2020 a fost o duminică tristă pentru comunitatea CeNeI-știlor. Domnul dr. Aurel Pop, un ilustru absolvent și devotat colaborator al școlii noastre, a trecut la cele veșnice. Domnia sa a absolvit liceul nostru în 1972. Făcea parte din acea generație grupată la începutul anilor '70 în jurul revistei liceului, „Muguri”. S-a afirmat ca poet, critic literar, publicist și editor. Era licențiat în istorie, jurnalism și psiho-pedagogie și doctor în istorie al Institutului de Istorie „George Barițiu” din Cluj-Napoca al Academiei Române cu teza: „Românii din Sătmăar în revoluția de la 1848-1849”. Era cunoscut și ca director și fondator al Editurii „Citadela” și a revistei omonime (ambele cu sediul în Satu Mare). Odată cu încetarea apariției revistei „Citadela”, a înființat revista „Mărturii culturale”, cu apariție trimestrială. A scris peste 20 de volume de poezie, istorie, critică și istorie literară și a fost coautor la alte peste 30 de volume. Era membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Asociației Publicațiilor Literare și Editurilor din România, al Asociației Scriitorilor de Limbă Română din Quebec (Canada). A publicat în multe reviste culturale românești și în câteva publicații din străinătate, precum: „Atheneum” (Vancouver), „Conexiuni” (New York), „Pagini românești” (Noua Zeelandă). De-a lungul prodigioasei sale cariere a fost distins cu peste 40 de premii și distincții pentru merite literare și culturale. În urmă cu trei ani ne-a sprijinit în procesul de editare a monografiei colegiului nostru, iar anul trecut ne-a susținut (inclusiv financiar) pentru a putea organiza semicentenarul revistei „Muguri” și a publica astfel o mică monografie a acestei reviste,

În memoriam

printre ai cărei fondatori se numără (domnia sa fiind, de altfel, și coautor al acestei lucrări). Acum, s-a ridicat la Ceruri să întregească legendarul cenaclu literar al liceului nostru, alături de Ioan Baias, Ion Bledea, Emil Matei și mulți alții. SIT TIBI TERRA LEVIS! Dumnezeu să-l odihnească în pace și să îl pună în rândurile Dreptilor!

Prof. Radu David

Merele fermecate

A fost odată o fetiță pe nume Anastasia. Era neasemuit de frumoasă, avea părul lung, de culoarea petalelor de floarea soarelui și ochii negri ca abanosul.

Era extrem de bogată, așa că primea orice dorea, dar ea voia un lucru pe care nu-l putea cumpăra. Își dorea prieteni mai mult decât orice. Părinții ei nu o lăsau să iasă afară pentru că ei credeau că o vor folosi copiii doar pentru bani.

Într-o zi, când avea cam doisprezece ani, ieșise pe furiș din casă ca să se întâlnească cu un vrăjitor, care urma să îi dea niște mere fermecate. Zis și făcut. Vrăjitorul îi dădu zece mere fermecate care urmau să o trimită într-un tărâm fascinant.

Ajunsă acasă, Anastasia mușcă dintr-un măr. Ea se trezi într-un palat de trandafiri, cu zâne. Una dintre zâne îi spuse că se afla pe tărâmul prieteniei și îi dădu un trandafir roșu ca focul. Se ridică în grabă și alergă afară din palat pentru a vedea un parc enorm, plin de copii de vârsta

ei. Se împrieteni rapid cu o mulțime de copii și se distră pe cinste tot restul zilei. Palatul de trandafiri se dovedi a fi casa zânelor și locul perfect pentru întâlniri.

Ea s-a trezit în patul ei și, de atunci, când se simțea singură, mușca dintr-un măr și pornea într-o nouă aventură pe tărâmul prieteniei. 😊

Lorelai Gombos
clasa a V-a

Muguri literari

Salvarea

Într-o zi, Martin și prietenul său se plimbau pe marea de zăpadă.

Dintr-o dată, ursul cafeniu văzu un ursuleț care stătea pe un ghețar de diamant gata să se topească. Chiar când dorise să meargă să-l aducă în siguranță pe pământul stabil, sloiul de gheață s-a topit și plutea pe marea albastră. Martin nu stătu pe gânduri și sări în marea învolburată. Înotă cât de repede putu, dar curenții erau prea puternici. Micuțul urs polar se îndepărtă mai mult cu fiecare curent care venea. La impactul cu apa, clăbucii de săpun dispăruseră, iar culoarea adevărată a blăni sale ieși la iveală. Acest lucru nu mai conta în acel moment.

După un timp ajunse la ghețarul plutitor. Puiul era bine, dar sloiul plutea în derivă. Martin se gândi să înoate până la țărm. Ursulețul însă nu învățase să facă asta, așa că le trebuia un nou plan. Atunci ursul cafeniu își aminti că avea un prieten care îi putea ajuta: balena albastră. Dar cum să dea de ea? Chiar atunci ghețarul fu lovit de o coadă gigantică. Era Blue, balena albastră. Martin îi spuse ideea sa, iar aceasta fu de acord să-i ajute. Puiul de urs urcase pe spatele balenei, care îl duse până la țărm.

În aplauzele tuturor animalelor, salvatorul și ursulețul ajunseră în siguranță pe pământ.

În cele din urmă, Martin, le-a dovedit celorlalte animale că nu cotează felul în care arăți, ci importante sunt curajul și istețimea ta. Acest lucru este valabil și în cazul oamenilor din viața reală.

Medeea Bodea
clasa a V-a

Păduri înfricoșătoare, dar magice

A fost odată un băiat, Radu. El dorea să arate lumii că este curajos dar, nu prea reușea.

La școală, existau trei băieți care îl tot necăjeau pe Radu. Îl împingeau, bârfeau despre el. Era groaznic.

Într-o zi, băieții i-au zis lui Radu să se ducă în pădurile înfricoșătoare dacă este curajos.

Acesta era un loc în care nimeni nu a mers mai mult de un metru, atât de înspăimântător era.

Radu se afla în fața pădurii, cu băieții răi în spatele lui. El, speriat, intră în pădure. Copacii erau negri, norii și pământul gri. Radu era foarte derutat deoarece era o ceață groasă în pădure.

După mult timp de mers, ceața se răspândise. După ce băiatul văzuse ce era în fața lui, crezu că ajunsese într-o altă dimensiune. Văzuse că iarba era roz, soarele mov, norii albaștri deschiși și cerul verde închis.

Văzuse niște mere albastre închise. Lui Radu îi era foame așa că luă un măr. După ce

mușcă din măr, simțise că mâncase un curcubeu.

În timp ce mânca fructul magic, simțea că îi era foarte cald. Lângă el era o vulpe de foc. Radu se trase repede de lângă ea. Peste el trecuse o pasăre din lemn.

Arunci băiatul fugise și spuse tuturor despre acea pădure magică. Toată lumea își petrecea timpul acolo.

Neș Nadia, clasa a V-a

Nimeni nu râdea de Radu, nimeni nu-l bârfea. Toată lumea îl credea un erou. Nimeni nu găsisse pădurea magică deoarece ei nu au intrat mai adânc în pădure decât Radu.

Iar acum viața băiatului este perfectă.

Mihai Ternar
clasa a V-a

Muguri literari

O zi mai puțin obișnuită

Zilele normale sunt plictisitoare. Te trezești, te pregătești pentru școală sau pentru serviciu, în cazul meu, de școală, mergi la școală, vii acasă, mănânci și te culci. Acest ciclu se repetă încontinuu până vine weekendul, care oricum e scurt.

Asta am crezut că voi avea și eu. O zi normală de luni. M-am trezit cu fața la cearșaf, ce-i drept. M-am spălat, m-am îmbrăcat, am înfulecat ceva, am salutat-o pe mama și am tulit-o spre școală.

Bineînțeles că a început ploaia și, de parcă nu era de ajuns, nu aveam nici umbrelă. „*Universul clar nu ține cu mine!*” Singura variantă a fost să iau autobuzul. Mă urc, mă așez pe scaun și sper că nu-și va da nimeni seama că n-am bilet.

Am stat pe loc încă vreo zece minute și am constatat că eram singură cu doamna șofer. Autobuzul scoate un sunet ciudat și pornește.

Acesta merge ce merge și, deodată, o ia în sus. A început să zboare. În ciuda insistențelor mele, doamna șofer nu dă semne că are de gând să oprească.

Călătoream prin norii care păreau a fi din vată de zahăr. Totul părea desprins ca dintr-o filă de basm. Orice îți puteai dori, aici se îndeplinea. Erau cascade de ciocolată, piramide din caramelle, flori de toate, dar absolut toate culorile, animale de la cele mai mici, la cele mai mari și tot ce și-ar putea dori un copil. Aici puteai fi orice îți doreai, puteai chiar să atingi și stelele.

Totul era perfect, mă bucuram de această lume și o admiram când... puf! Deschid ochii și eram tot în autobuz, în fața școlii. Nu trecuseră mai mult de zece minute. Nu înțelegeam ce tocmai se întâmplase. Destul de buimacă și confuză, dau să cobor, când, deodată, mă oprește doamna șofer îmi face cu ochiul și îmi spune: „*Ne vedem mâine!*”, orice ar însemna și asta. Eu cobor și mă întreb: „*Oare chiar a fost un vis?*”

Olivia Maria Pop
clasa a V-a

Ce este un copil?

Copiii nu îți doresc haine și lucruri noi, ci doar să îi asculți și să îi îmbrățișezi câteodată. Să îi încurajezi și să îi accepți așa cum sunt.

Chiar dacă adulților li se pare imposibil să ajungi pe lună, noi credem că e posibil. Pentru că imposibilul este un posibil pe care nu îl cunoști încă.

Ne plac poveștile de seară și timpul petrecut cu părinții. Ne place să ne murdărim și să avem prieteni.

Vrem să fim ascultați și înțeleși. Dar, câteodată, adulții chiar nu înțeleg de ce vrem acadele la micul dejun sau de ce vrem pantofi cu sclipici.

Zâmbim din cele mai mici motive: o rază de soare sau un fulg de nea. E mai ușor să fii fericit decât să îți faci griji din orice.

Suntem sinceri și ne dorim multe explicații, așa că punem multe întrebări.

Totul se rezolvă cu o îmbrățișare sau un pupic de la mama pe rană. Nimic nu se compară cu brațele ei calde și vocea ei liniștită.

E ușor să fii copil, de aceea, unii decid să nu mai crească. Visează cu ochii deschiși ziua în care vor primi praful magic de la Peter Pan și vor putea zbura și rămâne mici pentru totdeauna.

Copiii le place să alerge prin ploaie și să sară în băltoacele de apă. Le place orice înseamnă distracție și râsete.

Copiii sunt diferiți, unii sunt mai scunzi, alții mai înalți, unii mai liniștiți și alții mai plinuți, dar aceste diferențe îi fac speciali.

Suntem mici ființe care într-o zi ne vom schimba. Nu vom mai crede imposibilul sau vom fi mai capricioși din cauza problemelor.

Dar acum de ce să te gândești la toate astea? Acum suntem niște copii mici care au nevoie de niște brațe calde și o lampă de veghe pentru a adormi.

Maria Cristea
clasa a V-a

Tărâmul copilăriei

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, în care tristețea nu își face apariția. Pe fața fiecărui copil, se citește bucuria din suflet, iar grijile nu dau năvală.

Copilăria este un tărâm în care copiii zburdă de veselie ca mielușii pe câmpul mirific. Inocența cu care copiii își petrec primii ani de viață, este asemănată cu gingășia florilor care gustă din splendoarea vieții.

După cum scria Alexandru Gh. Radu „*Copilăria este primăvara tinereții*” putem remarca că totul începe de la o primăvară cu multe floricele, apoi apar frunzele și, în final, roadele mult așteptate. Același lucru se întâmplă și cu copilăria, ne naștem, începem să facem primii pași, rostim primele cuvinte, creștem, ne jucăm, adunăm amintiri, pe care le păstrăm într-un geamantan, iar după ani și ani îl vom redeschide cu amintiri plăcute. Primăvara înflorește tot ce ne înconjoară, iar copilăria înflorește toate momentele fericite din viața unui copil.

„*Un copil care nu se joacă nu este un copil, dar omul care nu se joacă a pierdut pentru totdeauna copilul care trăia în interiorul său*” după cum scria Pablo Neruda. Aici putem sesiza că viața unui om fără momente de joacă este complet nefericită. Jocul este limbajul copilăriei, este modul natural de comunicare, modul prin care copiii exprimă ceea ce gândesc, ceea ce trăiesc sau simt, calea prin care ei cunosc și înțeleg lumea, jocul are un rol foarte important, esențial în viața celor mici. În interiorul fiecăruia dintre noi trăiește un copil, chiar dacă noi suntem maturi. Copilul din noi ar vrea să evadeze, dar noi suntem puțin egoiști și vrem să îl păstrăm mereu în interiorul nostru.

Cât timp mai avem părinții în viață, toți suntem copii: „*Arta de a fi părinte este de a învăța copilul arta de a trăi*” după spusele lui Elaine Heffner.

Orice copil greșește, face prostii care îi marchează anii copilăriei, copiii fac unele prostioare amuzante de care își vor aminti cu drag. Acea perioadă de care își vor aminti cu drag este copilăria lor. Anii copilăriei ne ajută să nu mai repetăm aceleași greșeli sau prostii realizate pe parcursul vârstei fragede.

Viața, la rândul ei, după ce ne alege părinții, ne oferă un cadou „*Copilăria e cadoul pe care ni-l dă viața*” după observația lui Horațiu Mălăele, viața nu ne-ar putea oferi un cadou mai frumos și îndrăgit decât anii tinereții. Ce este mai frumos decât o copilărie de vis?!

„*Nu am putea iubi niciodată pământul atât de tare dacă nu am fi avut o copilărie petrecută cu el*” citat scris de George Eliot, astfel tot ce ne înconjoară am descoperit de la o vârstă fragedă prin magia jocului.

Copilăria va rămâne mereu proaspătă în memoria noastră și va fi reperul despre ce înseamnă fericirea.

Atât timp cât vom păstra o bucățică din copilăria noastră în suflet, ne vom putea păstra un zâmbet pe față.

Alexandra Balatici
clasa a IX-a A

Muguri literari

Educația – în viața adolescenților

Educația. Un termen atât de general dar, totodată, atât de complex. Când ne gândim la educație sau la un om educat, ne vin în minte diferite caracteristici. Din punctul meu de vedere, educația este o formă de libertate. Educându-ne în cel mai bun mod posibil și devenind oameni de bune moravuri, putem spera că, poate, lăsăm măcar o umbră în urma noastră.

Educația nu reprezintă neaparat totalitatea cunoștințelor pe care le-ai învățat la școală, spre exemplu. Educația este ceva mult mai mult de atât. John Dewey spunea: „*Educația nu este pregătirea pentru viață, educația este viața însăși*”, iar eu sunt de părere că acest citat a spus mai mult decât o mie de cuvinte. Școala este un loc fizic, însă educația se poate face oriunde, oricând și de către oricine. Educația nu are nevoie de un decor anume. În realitate, orice experiență care are ca rezultat dezvoltarea modului de a gândi, a acționa poate fi considerată o experiență cu

caracter educativ. În susținerea acestei idei putem folosi un citat de-al lui Einstein: „*Scopul educației ar trebui să fie pregătirea unor oameni care să acționeze și să gândească independent și care, în același timp, să vadă în slujirea comunității realizarea supremă a vieții lor.*”

Spuneam mai sus că educația nu reprezintă doar totalitatea cunoștințelor noastre. Dar, cu toate acestea ar fi inacceptabil să spun că școala nu joacă un rol important în ceea ce privește această noțiune. Dimpotrivă, consider că profesorii, învățătorii, educatorii și toți cei implicați în procesul de învățare, reprezintă, fără dar și poate, suma tuturor viselor împlinite ale oamenilor mari. Ei participă activ la procesul de educare. Cu toate acestea, Einstein spunea: „*Educația este ceea ce rămâne după ce ai uitat tot ceea ce ai învățat la școală*”, de asemenea, nu ar trebui să uităm nici cuvintele regelui Ferdinand care spunea că „*Nu zidurile fac o școală, ci spiritul care domnește în ea*”.

În final, doresc să subliniez că libertatea este ceva foarte valoros în viața fiecăruia, iar cum educația este o formă de libertate propun să ne bucurăm de ea și să o explorăm.

Cristina Toth
clasa a IX-a A

Toamna

Toamnă rece și ploioasă,
Ai adus mii de culori
Nu din florile frumoase,
Ci din frunze arămii
Ce s-aștern p-asfaltul gri.

Toamnă dragă și frumoasă,
Te aștept atât de tare
An de an cu nerăbdare,
Tu belșug ne-aduci în case
Mese pline de bucate și de fructe
aromate.

Latiș Filip, clasa a V-a

Haina ta cea colorată
Umple lumea toată, toată
Cu așa mare mândrie,
C-au așa o toamnă vie,
Iar copacii-nalți și goi
Parcă ies din albi nori.

Antonia Todoran
clasa a V-a

2020

Muguri literari

Iluzie

Sunt pus la încercare;
Un ciclu vicios a-l repeta,
Să fiu eu orbit de soare,
Sau să fie doar lumea rea?

Nu știu, sunt pierdut în ea
Nu mă pot găsi și m-am pierdut.
Să fie oare că nu o pot avea,
Sau suferința unui alt început?

Mă opun din răspuțeri
Încerc să ajung la a mea esență;
Să scap de aceste dureri,
Și de orice sentiment de existență.

O durere sufletească mă apasă
Să fie această viață, o angoasă?
Un sentiment subzistent persistă,
NU voi putea trăi cu adevărat,
cât acesta există.

Nesiguranță, apatie și neînțelegere
Esența unei vieți fără plăcere.
Indubitabil suntem derizorii,
Și ne oferim sentimente iluzorii.

A condamna precum ologul,
Infirma stare de mișcare;
Difuz mă face monologul,
Ce-mi dă impresia de perimare.

Tainic un gând își face loc,
Și el căzni în mine,
Lăuntricul urlet baroc
care mă stigma pe mine.

Sunt eu de vină, blamarea n-are
sens
Gândurile, șuvoaie fără demers
Care te fac să privești buimac spre
perete
Simțind miasme de gânduri
incomplete

Tumult în minte și în suflet
Toropit de gânduri complet,
Poate oare la pieire aduce;
O realitate și niște gânduri năuce?

Marcian Șuta
clasa a XI-a B

Strigătul Pământului

Ne plâng păduri,
Suspini'izvoare,
Ne fug cârduri,
Ne mor popoare.

Murmură imnul.
Dar, nimeni nu-nțelege.
De rău le e plin pieptul.
Cine poate, blestemul să-l dezlege?

Căci asta suntem,
Popor blestemat.
Viitorul îl frângem
Lacrima ne-a secăt .

„Deșteaptă-te, române, din somnul cel de
moarte, în care te-adânciră barbarii de tirani!”

Totul e fals.
Noi, singuri ne ucidem
Sufletul ni l-am ars.
Să fim victime, tindem.

Ne merităm soarta,
Merităm acest blestem.
Când vom vedea Raiului Poarta,
Abia atunci vom ști să îngenunchem.

Dumnezeu a dat o palmă omenirii,
Să revenim la rugăciune.
A deschis ușile mănăstirii,
Dar spre altar e tot mai puțină lume.

Venit-au vremuri grele,
Venit-a timp de chin,
Întoarceți vă de la faptele rele!
Scoateți din inimi acest amar venin!

Ne-a dat semn de războaie
De secetă, moarte și foc.
Aduceți prin rugăciune iubita mult dorită ploaie
Puneți-vă inima, în Biserica, la loc.

Ne-au părăsit străbunii
Căci către Domnul nu mai privim.
Cu viețile noastre se joacă-acum păgânii
Cu răutate omenirea o zdrobim.

Călătorind printre amintiri

Sub cerul albastru, limped
Pe rugina șinelor
Se mai văd pași ce se reped
Să sară-n brațe copiilor.

Pe șinele astea uscate,
Cu tricolorul în mână,
Trecut-au bunic, tată, frate
Să apere patria română.

Gara aceasta a unit
Ce numai moartea mai desparte.
Mii de inimi ce s-au îndrăgostit,
Acum amintirea lor împarte.

Privesc spre infinit,
Și ochii-mi lăcrimează.
De vremuri bune mi-am amintit
Când în obraz îmi bate a soarelui rază.

Mi-e dor de vremea cea frumoasă!
Cea fără griji, fără probleme,
De fata ceea cu cosița luminoasă.
Mi-e dor să nu țin cont de vreme.

În iarba crudă și rouată
Sub palid soare, dulce nor
Să mă joc, să visez ziua toată
Să pot sări iar un șotron.

Dorul mă strânge.
Simt că totul s-a golit,
Ca o clepsidră din care amintirea mai
curge.
Simt că am pierdut un infinit.

Mi-e dor de acea primăvară
Când albi clopoței mă trezeau.
Și când din zori până în seară,
Frumoase flori se despleteau.

Privind spre această gară rece
Mă gândesc la copilărie
Dar uite că vremea trece
Și trenurile plecate sunt o mie...

Băbțan Alexia Briana Maria
clasa a IX-a F

Muguri literari

Ecaterina -fragment de roman-

Prima zi de școală a sosit prea repede. Parcă totul a fugit pe lângă mine. Dar toate lucrurile frumoase se sfârșesc la un moment dat. Decid să mă ridic din pat și să înfrunt ziua de azi cu forțe proaspete și cu zâmbetul pe buze. Tata mă așteaptă jos ca să mă ducă cu mașina până la liceu. După câte îmi dau seama tata este foarte voios în această dimineață:

- Neața, scumpo!
- Bună, tată! Cărui fapt datorăm această bună stare a ta?
- Cum adică? Este prima zi din ultimul tău an de liceu! Și tu ar trebui să fi mai fericită.
- Dar sunt! i-am răspuns cu cel mai jalnic zâmbet al meu.
- Știu că ai emoții, este normal să le ai. Ele te vor ajuta să devii mai puternică, dar să nu le lași să te copleșească.

Mă duc la el și îi ofer o îmbrățișare:

- Mersi, tată!
- Ok, gata cu sentimentalismele, dacă nu plecăm acum, o sa întârzii chiar din prima zi.
- Bine, să mergem!

Îmi iau ghiozdanul și mă îndrept spre mașină. „*Sunt gata!*” două cuvinte pe care mi le-am repetat în gând de cel puțin o sută de ori. Și chiar dacă nu mă simțeam așa, eram gata.

Dulapul meu nu se află prea departe de sala unde voi avea primul curs. Așa că merg să îmi las cărțile care nu îmi trebuie. Codul de la dulapul meu este un număr care mi-a venit în minte pe moment, dar care este mereu prezent: 2076. Ziua de curs începe cu ora de matematică. Când dau să deschid ușa clasei, simultan o altă mână are aceeași intenție cu a mea. Îmi retrag imediat mâna și la fel face și posesorul ei. Rușinată îmi dau părul după ureche și îmi ridic capul spre acea persoană. Este un băiat, mai înalt ca mine, bine făcut, brunet, cu părul ciufulit, dar în același timp aranjat, cu ochi de un albastru intens, care mă studiază și ei.

- Ăă, scuze nu am vrut să... ăă..., nu îmi găseam cuvintele.
- E în regulă. După tine.

Mi-a deschis ușa și am intrat amândoi în clasă.

Mă grăbesc să ajung la locul meu ca să fiu cât mai departe de el. Filip este deja la locul lui și îmi aruncă o privire ciudată:

- Cine era?
- Cine era *cine*? Întreb eu confuză.
- Haide nu te prefacă că nu înțelegi! Cine era băiatul cu care ai intrat?
- Nu știu!
- Și te aștepti să te cred?
- Chiar nu știu, ne-am întâlnit în fața ușii de la intrare și ne-am intersectat, el mi-a deschis ușa, iar eu am intrat, sfârșit. Acum mă crezi?
- Pentru moment e de ajuns.

Exasperată mă întorc în față exact când profesorul intră în clasă.

Ora se desfășoară în liniște, profesorul ne-a vorbit toată ora despre ce vom face în acest an școlar și la ce să ne așteptăm. După câte ne-a povestit va fi un an greu, însă așa trebuie să fie. Clopoțelul sună, iar eu ies din clasă, salutându-l grăbită pe Filip. Următorul curs e în partea opusă a liceului, așa că trebuie să mă grăbesc ca să nu întârzii. Ajung cu câteva minute înainte. Îmi scot cărțile din ghiozdan chiar când cineva se așază lângă mine. Mă întorc și dau de o fată cu părul vopsit în șuvițe roșii, care arată destul de bine pe părul ei castaniu.

- Îmi place părul tău! Îi zic eu.
- Mersi! Eu sunt Georgi. spune ea și îmi întinde mâna. I-o strâng în timp ce îi zic:
- Îmi pare bine, eu sunt Tina.
- Ce nume interesant ai! Îmi place.
- Ăm... mersi, cred?

Iar ea începe să râdă și nu am altă variantă decât să râd și eu, are un râs contagios. Dar conversația noastră se încheie, pentru că profesoara de biologie intră la oră.

După ora de biologie eu și Georgi mai discutăm și observăm că avem următoarele două ore împreună, așa că prânzul a sosit repede. În drum spre cantină pe coridor dăm de Filip, le fac cunoștință și ne continuăm drumul împreună. Masa de prânz a fost liniștită. Mă ridic de pe scaun și mă îndrept spre coșul de gunoi, ca să arunc resturile de pe tava mea. Mă uitam în altă parte când dintr-o dată am alunecat din cauza unei bălți de suc. Tava mea a zburat în sus, iar eu am fost prinsă de cineva. Nu știu cine m-a prins, pentru că totul s-a întâmplat foarte repede. Acel cineva, m-a pus jos, când m-am întors să văd persoana misterioasă, deja plecase. Mă întorc buimăcită la masă, unde prietenii mei mă așteaptă.

- Ați văzut ce s-a întâmplat mai devreme? îi întreb eu.

Muguri literari

- Nu, ce s-a întâmplat? Îmi răspund ei în cor.
- Am alunecat și cineva m-a prins, dar nu știu ceva a fost ciudat, nu știu în ce fel, dar ceva nu e în regulă.

Filip și Georgi se uită unul la altul, iar după Filip îmi zice:

- Ești sigură că nu te-ai lovit la cap și de aceea simți asta?
- Nu pot să cred! Nu crezi că vorbesc serios? Îl întreb eu nervoasă.
- Ăm... Tina știi că te-aș crede, numai că în ultima vreme te porți cam ciudat.
- Hei, gata! spune Georgi. Nu începeți o ceartă din asta. Bine, poate noi nu am observat că ai căzut, poate că este adevărat, dar nu trebuie să ne certăm. Haide o să întârziem la ore.
- Bine, ai dreptate, îmi pare rău că nu te-am crezut, Tina! Îmi spune Filip.
- Nu mai contează, a trecut. Îi zic eu cu zâmbetul pe buze.

După încă două ore de cursuri, eu, Georgi și Filip stăm în curtea școlii.

- Deci prima zi s-a terminat. Le zic, iar Filip mă întreabă:
- Da, nu a mers așa de rău nu?
- Nu, chiar nu a fost prea rău.

Zic asta și mă uit la Georgi, care îmi răspunde cu un zâmbet, iar ea zice râzând.

- Nu îmi vine să cred că voi zice asta, dar mă bucur că m-am așezat lângă tine la ora de bio.
- Da, și eu mă bucur. Aș vrea să mai stau, însă trebuie să plec, le zic eu și îmi iau geanta.

Filip mă întreabă instantaneu:

- Stai, unde pleci?
- Nu v-am zis? Azi m-am înscris într-un club de carte, și dacă nu plec acum nu voi ajunge. Pa, ne vedem mâine!
- Ă... ok, pa!

Mă salută Filip, iar Georgi îmi face cu mâna confuză.

Intru în școală și caut sala numărul 107, unde se ține clubul. Când ajung în sală nu sunt prea multe persoane, dar pe parcurs sala devine mai plină. Ușa se deschide din nou și intră în sală o fată care este din același an cu mine, se pare că ea este ”șefa” pe aici.

- Bun toată lumea, bine ați venit la clubul de carte! Ne vom întâlni o dată pe săptămână, marțea. Vom începe cu... și este întreruptă de cineva care intră în clasă.

Este el, băiatul de care m-am ciocnit azi dimineată. Băiatul mult mai înalt decât mine, ceea ce se întâmplă destul de rar, eu fiind destul de înaltă, 1.71 aproximativ. Își cere scuze și se îndreaptă spre singurul loc liber din clasă, adică lângă mine.

- Te deranjează dacă mă așez?

Mă întreabă el, mă întorc și observ că ochii lui s-au schimbat, au culoarea cerului senin, un cer fără niciun nor, când ne-am întâlnit prima dată, ochii lui aveau o culoare de albastru mai închis, precum cerul în timpul unei furtuni.

- Da, adică nu, adică vreau să spun că poți să stai.

Îmi răspunde cu un zâmbet în colțul gurii și o gropiță își face apariția pe obrazul lui. Îmi întorc repede capul să nu vadă că mă zgâiesc la el. Acum el se uită la mine și mă studiază ceva îi trece peste față, ca o umbră, însă îi trece la fel de repede precum i-a și apărut. Își scutură capul și se întoarce în față. Îmi îndrept și eu atenția din nou spre acea față, nu am reținut cum o cheamă.

- Cartea cu care vom începe este „Întoarcerea” de Jennifer L. Armentrout.

Imediat ce aud titlul ochii mi se luminează, fiindcă este exact cartea pe care o citesc chiar acum, așa voi avea mai mult timp să învăț în plus și... cineva își trage vocea și mă trezește din gândurile mele.

- M-ai auzit? Mă întreabă băiatul cu ochi albaștri. Iar eu îi răspund jenată.

- Scuze, nu am fost atentă.

- Mi-am dat seama. Te-am întrebat cum te cheamă?

- A da, mă cheamă Tina.

- Îmi pare bine, Ecaterina, eu sunt Damian! *De unde îmi știe numele complet?* Probabil că a ghicit. Îmi alung celelalte gânduri și îi răspund cu un zâmbet politicos.

- Și ce face un băiat ca tine, la un club de carte? Îl întreb eu.

- Un băiat ca mine? Se uită el curios la mine și o nu, face chestia aia cu sprânceana, *numai eu nu o pot face?*

- Încetează! Îi zic eu.

- Pardon? Întreabă el confuz.

- Chestia aia cu sprânceana, pe care ai făcut-o mai devreme.

- Adică asta? Întreabă el și o face din nou, își ridică o singură sprânceană, iar cealaltă rămâne nemișcată. Mă uit la el exasperată.

- Da, aia. Și m-am ales cu un rânjet din partea lui, aș putea spune un rânjet destul de drăguț, poate chiar mai mult, are o dantură perfectă, îmi scutur capul, *Doamne, ce e cu mine?*

Muguri literari

- Deci? Mă întrebă el.
- Deci ce? Îl întreb sperând că nu m-a mai întrebat ceva, iar eu nu am fost atentă pentru că mă holbam la dantura lui perfectă.
- Un băiat ca mine? Mă lămurește el.
- A da, să spunem că mie îmi pari mai mult genul de băiat popular, rebel, cuceritor, arogant și nu prea te potrivești aici.
- Asta e o insultă! îmi răspunde el, prefăcându-se rănit. Dacă tu crezi că ești așa o mare iubitoare de cărți, cred că ai omis un lucru.
- Și care ar fi acela?
- Să nu judeci o carte după copertă.
- Nu te judecam, numai că pare ciudat ca tu, spun eu și arăt spre el, să fi într-un club de carte și în plus nu te cunosc ca să știu ce fel de ”poveste” se ascunde după ”copertile” tale.
- O să ne cunoaștem noi, Tina. Îmi răspunde el și se ridică și pleacă.

Am fost așa prinsă în conversație încât nu am observat că ceilalți deja au început să plece. Din cauza lui nu am fost atentă și ihhh... m-a distras și asta nu e un lucru bun.

Îmi iau ghiozdanul și plec. Când ies afară din școală observ că plouă. Acum va trebui să iau un taxi. Îmi scot telefonul din ghiozdan și caut numărul de taxi, când o mașină oprește în fața mea, nu cunosc mașina, e un Mercedes, argintiu, nu mă pricep eu la mașini, dar modelul acesta îl știu pentru că din acesta vreau și eu, este un Maybach. Geamul de la mașină coboară și Damian își face apariția.

- Ai nevoie de un mijloc de transport, Ecaterina? Mă întrebă el cu un zâmbet în colțul gurii.
- Ăă Nu, mă descurc. Mersi! Și este Tina.
- Haide, *Ecaterina!* Nu sunt un ucigaș în serie, poți să ai încredere în mine.
- Nu am de unde să știu. Îi răspund eu amuzată.
- Crede-mă. Ai numai de câștigat dacă te urci.
- Da? Și ce aș avea de câștigat?
- Unu, cel mai bun, o să îți petreci timpul cu mine. Doi: economisești bani. Trei: îmi oferi mie șansa să te cunosc mai bine.
- Nu știu ce să zic.....

- Nu o să pățești nimic. Nu sunt un străin, facem cursul de matematică împreună, amândoi suntem în clubul de carte și ai zis că nu o să mă mai judeci.
- Nu am zis asta!
- Ai lăsat de înțeles asta, tot una. Zice el și îmi aruncă cel mai frumos zâmbet pe care l-am văzut vreodată.
- Nu cred că e o idee bună. În plus nu mai plouă așa de tare, mă descurc și pe jos. Și nu am mințit, cât timp am stat de vorbă, ploaia s-a mai liniștit.
- Bine atunci. Zice el și oprește motorul de la mașină, se dă jos și o închide.
- Ce faci? Îl întreb eu.
- Dacă nu vrei să mergi cu mine cu mașina, merg eu cu tine pe jos. Te deranjează? Mă întreabă cu sprânceana ridicată. Râd și dau din cap.

O perioadă nici unul nu a spus nimic, mă tot uit la el și văd că nu îl deranjează tăcerea, însă mie nu îmi place, așa că îl întreb:

- Ești nou aici, nu?
- Da, anul acesta m-am mutat.
- Nu ți-a fost greu să lași totul în urmă, mă uit la el, vreau să spun școala, prietenii, locurile pe care le cunoști?
- Nu prea, prea multe amintiri de care am vrut să scap. Wow, la asta nu mă așteptam, la un asemenea răspuns, dar nu știu de ce.
- Eu nu am călătorit, de când mă știu stau aici. Îi zic cu zâmbetul pe buze.
- Nu ai vrut niciodată să pleci și să scapi de tot, fie pentru o zi?
- Uneori... admit eu.
- Da, eu mereu am vrut asta și acum, iată, am reușit. Și amândoi începem să râdem.

Și din nou tăcere. Nu după mult timp, ploaia s-a pornit pe neașteptate. Ne-a luat pe nepregătite, ne-am uitat unul la altul și am început să fugim, în timp ce râdeam amândoi, ca niște copii. Brusc, m-a luat de mână și m-a tras sub o copertină, eram foarte aproape unul de celălalt, deoarece nu era mult spațiu, am stat așa câteva minute, lipiți unul de altul și în tot acest timp nu mi-a dat drumul la mână, mâinile noastre erau împreunate la pieptul lui.

- Acum, ce facem? Am întrebat eu în șoaptă.
- Așteptăm. A zis el scurt.

După încă un minut de tăcere, m-a condus într-un restaurant, dar unul foarte mic și drăguț, pe care nu l-am observat înainte. Ne-am așezat într-un separeu și abia atunci mi-a dat drumul la

Muguri literari

mână. Instantaneu am simțit lipsa mâinii lui. Mi-am dat gluga jos și am încercat să îmi aranjez cât-de-cât părul, știind că probabil s-a încrețit foarte tare.

- Lasă-mă să te ajut! A zis el și s-a aplecat peste masă și mi-a dat o șuviță de păr după ureche. În urma atingerii lui am simțit furnicăături. Deci, părul tău e creț? M-a întrebat el.
- Normal da, adică nu foarte mult, dar la umezeală se încrețește mai tare. I-am răspuns și mi-am închis instantaneu gura simțindu-mă ca o proastă, însă m-am ales cu un zâmbet cu gropiță din partea lui, iar asta mi-a dat de înțeles că el nu crede asta.
- Te-ai mutat singur aici? L-am întrebat după un timp.
- Da, părinții nu au vrut să se mute, așa că mi-am luat o căsuță și stau singur.
- Cum ți se pare liceul, până acum?
- Cred că va fi interesant.

A răspuns el și s-a uitat la mine mai intens cu o sclipire în ochi și m-a ținut captivă în ochii lui de un albastru curat. Am fost întrerupți de o chelneriță care ne-a adus doua meniuri.

- Vă pot aduce ceva de băut?

A întrebat ea, adică pe mine nu m-a băgat în seamă. Damian s-a uitat la mine și parcă ne-am înțeles din priviri și a comandat două ape minerale.

- Altceva? A întrebat chelnerița.
- Nu, a răspuns Damian cu privirea îndreptată spre mine. Mi-am mutat privirea spre meniu și după o vreme la fel a făcut și el.
- Ai zis că stai aici de când te știi. A zis el și eu am dat din cap. Bunicii tăi de unde sunt?
- Nu am bunici, sunt doar eu, mama și tata.
- Am înțeles. Și nu știi nimic despre ei?
- Nu.
- Nu ai fost niciodată curioasă să afli mai multe despre ei? Nu am apucat să răspund pentru că s-a întors chelnerița.
- V-ați hotărât? a întrebat ea cu ochii spre Damian.

El s-a uitat la mine și m-a întrebat dacă m-am decis. Ne-a luat comanda și a plecat. Am mai vorbit puțin până când mâncarea a sosit. Când am ieșit din restaurantul micuț, ploaia se oprise de ceva timp, iar pe cer și-a făcut apariția un minunat curcubeu.

- Știi ce se află la capătul curcubeului?
- Fericirea? am zis nesigură.

- Mergem? a întrebat el.
- La capătul curcubeului sau acasă la mine? am întrebat cu zâmbetul pe buze.
- Oriunde vrei, eu te urmez, a zis el.

Și am început să mergem spre casă. Drumul a fost liniștit. Am ajuns în fața casei mele și ne-am oprit.

- Aici stau eu. I-am zis.
- Atunci ... ne vedem mâine. A zis.
- Da. Și ămm.. mulțumesc pentru ca m-ai condus. I-am zis stingherită.
- Plăcerea mea! Mi-a zis el și mi-a zâmbit cu groșița lui specială, care începe să îmi placă, din ce în ce, mai mult. Pa, Ecaterina!
- Pa, Damian. I-am zis, iar el s-a întors și a plecat.

M-am întors și am intrat în curte. Imediat ce am închis poarta Leila a sărit pe mine.

- Bună, fetițo! Ce faci? Am întrebat-o și am scărpinat-o după ureche. Am luat-o și am pornit spre intrarea în casă. Aici trebuie să te oprești. Știi că nu ai voie în casă. S-a uitat la mine cu ochii aceia de cățeluș și nu am rezistat. M-am așezat pe treaptă și am început să îi povestesc cum a fost ziua mea. Oricum, probabil m-a condus doar ca să mă ademenească în nu știu ce capcană de a băieților. Toți fac așa, își bat joc de tine, după ce te-au prins în plasa lor. Mâine o să mă comport ca și când nimic nu s-ar fi întâmplat, nimic. Probabil, nici nu o să mă bage în seamă. Gata, să nu mai vorbim de el. Acum, trebuie să plec am teme pe mâine și am ajuns târziu, probabil mama și-a făcut griji deja, deși i-am trimis un mesaj, dar știi cum e ea. Ne vedem mai târziu. Mi-am luat rămas bun de la ea cu o mângâiere pe burtică.

Maria Teodora Mureșan
clasa a XII-a B

„...și nimic din ce e omenesc nu socotesc străin”

În această secțiune, vă propunem să lecturați lucrările colegilor noștri, care au participat la activitatea extracurriculară: *Mesajul meu antidrog*. Ele sunt originale și au adus un prestigiu colegiului nostru obținând mai multe rezultate. Apoi, veți observa că activitatea CENEIȘTI-lor este variată. Noi suntem empatici față de copiii care au nevoie de ajutor. Articolul redactat de doamna profesoară Adriana Chioreanu în urma acestei experiențe este elocventă.

Bună, sunt eu....

Bună,

Sunt eu, sunt tu sau nici nu mai știu, sunt un Soare rătăcit pe un cer impropriu, un fir de iarbă într-un deșert asir, sunt exact cum marii poeți descriau inimile, reci, care pompează sângele, nu viața, prin vene.

Cine sunt? Unde mă îndrept? Îmi simt capul greu și nu reușesc să disting drumurile ce se întâlnesc la răscruce de vieți, tot ce aud sunt eu, acum, aici, dar atât de departe de mine, de sufletul meu, de lumea ideală conturată pe pereții existenței.

Îmi este teamă, sunt singură în necunoscut, într-o ceață densă ce îmi acoperă rațiunea și alerg...alerg prin tebaidele pustiite ale propriei ființe și caut o rază, o scânteie, o scăpare...din mine, din persoana care am ajuns, din prezentul ce își clădește castelul pe malul inefabil al oceanului în care se frâng lacrimile peste care viitorul meu iluzoriu nu are putere să treacă.

Substanțele interzise îmi sunt acum prezentul, mă țin prizonieră în turnul propriei minții și mă înconjoară în incertitudinile și întunecimile unei vieți pe care nu îmi doresc să o trăiesc.

De ce? De ce din tot ce am fost cândva, acum sunt sclava minții mele? De ce sunt sclava autodistrugerii iminente? Cum? Cum am ajuns aici? Ei mi-au promis o petrecere de neuitat, acum am ajuns să zac în fața acestei oglinzi și nu reușesc să recunosc persoana care se uită la mine de pe cealaltă parte!!!!

Acei ochi scufundați într-un trecut ce mă ține ostatică, chipul palid lipsit de orice urmă de emoție, mintea goală și gândurile pierdute într-un haos perfect. Privesc, mă privesc pe mine, cea de altă dată și nu înțeleg cum mi-a scăpat viața printre degete într-o singură clipă pierdută în mine.

Îmi simt sufletul, clișeu sublim, simt cum inima își încetinește bătăile și cum ultimele picături de viața se scurg din mine, am devenit un simplu spectator la scena propriei opere, substanțele interzise mi-au furat rolul principal, iar acum îmi coordonează fiecare mișcare și replică.

Nu mă simt bine, nu cred că mai simt nimic și nu reușesc să cred în viitorul spre care îmi doresc cu certitudine să îmi croiesc drumul.

Îmi privesc chipul palid și gândurile îmi zboară departe, departe de rațiune și simțire.... Aceasta nu sunt eu, privesc fata din fața mea, confuză.... Unde sunt? Mai exist sau am existat vreodată? Nu mă recunosc, nu îmi recunosc ochii, privirea, sufletul, lacrimile îmi umezesc obraji, un suspin îmi părăsește pieptul și ridic privirea spre cerul ce se zărește prin geamul ferestrei unde norii se sparg și își varsă asupra lumii, lacrimile, cerul îmi plânge suferința acompaniată de a vântului melodie, privesc pierdută albastrul infinit și o mică rază de soare săgetează întunericul furtunii și învinge norii. În scurt timp un Soare puternic îmbracă în lumină întregul cer, iar ploaia explodează într-un divin curcubeu.

Simt o speranță, o scânteie în inima mea, mintea mă eliberează, mă desprind încet din coșmarul în care s-a transformat viața mea, cobor în grabă scările turnului în care am fost închisă...de mine, sunt din ce în ce mai aproape de poartă, mai am atât de puțin încât pot să simt gustul dulce al eliberării, mă împiedic de ultima treaptă, dar nu...acum nu permit haosului perfect să mă tragă în abisul întunecat din mine, nu mă voi pierde din nou, nu când sunt atât de aproape să evadez! Ating poarta și o dau în lături, o mică rază îmi săgetează privirea și mă trezesc, mă trezesc din mine, din necunoscutul platonice al sufletului meu, zâmbesc, îmi privesc temătoare reflexia, observ cum lumina îmi învinge furtuna lăuntrică și acum, mai mult

"...și nimic din ce e omenească nu socotese străin"

ca niciodată mă simt eu, nu le mai aparțin, de acum nu le mai aparțin substanțelor interzise, Soarele vieții mă readuce la viață.

Zâmbesc și știu...știu odată pentru totdeauna că persoana de pe cealaltă parte nu sunt eu, e suferința mea care nu va mai pune niciodată stăpânire pe rațiunea mea, dar acum îmi zâmbește și știu că am învins-o, m-am învins pe mine, ploaia sufletului m-a izbăvit și mi-a șters propria-mi condamnare la moarte, iar soarele mi-a deschis ochii și m-a trezit din coșmarul pe care îl numeam, atât de absurd, viață.

Privesc spre cer și tot ce pot să spun e un mulțumesc...mie și celui ce mă veghează de sus, știu cine sunt, sunt regizorul existenței mele, sunt totul și nimic într-un întreg unitar. Acum, după atât de mult timp, m-am regăsit. E doar reflexia mea dintr-o oglindă veche....

Semnat: Eu sau Tu.....

Dar acum știu!

Janett-Claudia Fulăp
Clasa a XI-a

CELULA RAȚIUNII sau curajul de a înfrunta viața

Capul îi este greu și privirea încețoșată. Se simte ca un ecou, o undă îndepărtată a conștientului, o umbră a ceea ce fusese odată. Preferă să se ascundă de ceea ce îi este frică. Să se ferească de realitate și de griji. De viața de care încearcă să fugă. Dependența domină, iar ego-ul îi preia controlul creând această sintagmă paradoxală, un abis, un cerc neîntrerupt de realitate, de vise și de proiecții ale unei realități și perfecțiuni neexistente. Fumul sufocant este greoi și îi îneacă simțurile transpunând-o în propria ei verosimilitate, propriul ei adevăr neadevărat. Această dorință de a evada din cruda lume înconjurătoare este întipărită în viziunea din ce în ce mai multor oameni. Capătă iluzia că ar atinge stări de conștiință superioară, dar se înșală amar. Îți pierzi propriile facultăți intelectuale și îți ruinează sănătatea. Se întreabă cum de a ajuns să

facă un astfel de pariu cu propria ei minte, cum de a ajuns o prizoniera a rațiunii. Dependența fuge după ea și o târăște înapoi în celula ei, de una singură.

Substanțele o învăluie și o cuprind de-a dreptul, o ameteșc, o răpun. Este doar o minciună, minciuna care îi lipește cele două bucăți de inimă care îi bat în piept, lipsite de sincronizare, creează un puls, un ritm haotic, un descântec al nefericirii întipărit în suflet. Degetele tremurânde și fragede au senzația că agață eternitatea, uitând de propria efemeritate. Este complet debusolată. Se simte ca o spectatoare în propria ei viață care se schimbă încet, în moduri subtile și profunde. Încearcă să scape de toate acele amintiri chinuitoare, de acel sentiment de singurătate absolut insuportabil. A pierdut controlul propriei judecăți, astfel plutind încet între vis și coșmar, ele se îmbină și formează crunta realitate, iar această lipsă, obsesie încrustată adânc în suflet și minte pulsează dureros, deschizând unele răni sufletești menite a fi închise și pierdute în timp și în amintiri, astupate de dulcea ispită a pierderii conștiinței.

Libertatea filtrată prin dependență îi lipește cele două bucăți de inimă care îi bat în piept, lipsite de sincronizare, creează un puls, un ritm haotic, un descântec al nefericirii întipărit în suflet.

Închide ochii și își îngroapă sentimentele, sperând că se vor îneca în timp. În șoaptă, pe pajiștile infinite ale cerului înfloresc stele, cioburi de lumină care dăinuie acolo strălucitoare, croind niște taine nespuse, gata să fie deslușite de ochii ei sticloși. Fumul se ridică și plutește prin aerul rece. Norii negrii astupă cerul, cerul îi acoperă întreaga existență. Norii mușcă repede din cerul limpede. Unul se ivește cu repeziciune deasupra creștetului ei. O ploaie violentă piaptână și îneacă fumul. Este acea pată de lumină binevoitoare care o purifică, o spală de propria ei dependență. E răspunsul la strigătul ei de ajutor silențios și inconștient, brațul care o ridică înapoi în picioare. Viitorul nu a fost încă trasat, ci se va deschide în fața ei, inundat de lumina Soarelui.

Viața și-a pierdut esența inițială, și în loc să le trăiască, a ajuns să vândă și să cumpere iluzii și vise, speranțe de-a dreptul, dar razele de Soare ale dimineții sparg linia orizontului și topesc întunericul într-o explozie de lumină, iar astfel cărarea către viitor se luminează încet. Idealurile care i-au răsărit în drum i-au redat încet și cu timpul curajul de a înfrunta viața.

Alexandra Paskuy
Clasa a X-a A

„...și nimic din ce e omenească nu socotesc străin”

Conștiința

O ceață densă, umbre care se prelingeau deasupra unui neant, o liniște tremurătoare cu țipete seci auzite ici-colo. Din când în când fețe monstruoase își făceau apariția în cadru, creaturi feroce, vrăjitoare, ciclopi, elfi malefici și multe alte ființe mitologice rele. Corpul lui Rin era paralizat, era înfricoșată. O voce tăioasă rupe acea imagine:

- Rin, există vicii și virtuți, fiecare persoană în parte decide ce vrea să urmeze. Iar tu, draga mea, ai ales varianta greșită. Ia să vedem: “Rin Vegas, elevă de 17 ani la un liceu de renume, printre codașii clasei. Rezultate excepționale la olimpiada de matematică din clasa a VII-a, notă de admitere la liceu: 10. Stare psihică: Excelentă. Prieteni: în clasele I-VIII observăm o constantă armonie între înclinațiile ei spre carieră și cele spre viața socială, dar începând cu clasa a IX-a principiile ei tind să se schimbe major, frecventează cluburile alături de noul ei anturaj, trecând de la consumul de alcool la cel de droguri ușoare și ajungând chiar la farmaceutice și injectabile.”
- Stai! Oprește-te! De unde știi tu toate astea!? Cine ești tu!?
- Liniște! Înainte să vorbești, trebuie să asculți. Probabil te întrebi de ce ai ajuns aici, nu? Probabil te întrebi dacă mai e ceva cu tine, sau dacă o să te las vreodată să pleci. Ei bine, totul depinde de tine. În vara clasei a VIII-a, după examenele de capacitate, mama ta a suferit un accident de mașină în care și-a pierdut viața. De atunci tatăl tău s-a apucat de băut și te trimite zilnic să muncești pentru a-ți întreține frățiorul. După 3 luni ai încercat pentru prima dată marijuana și pentru prima dată de la moartea mamei tale te-ai simțit vie, ai uitat de griji și de probleme și ți-ai trăit clipa. Pe urmă ai continuat, ai experimentat prafurile și ciupercile, iar în loc să aduci banii acasă te-ai destins, ți-ai petrecut fiecare zi în propria lume, evitând conflictele și realitatea. Ai fugit de acasă cu iubitul tău, un tip de 19 ani care se ocupă cu distribuirea drogurilor. Vrei să știi ce s-a întâmplat în timpul acesta cu familia ta? Vrei să știi ce-ți rezerva viitorul!?
- Nu! Pleacă, lasă-mă-n pace! Ce vrei de la mine!?

- Fratele tău mai mic se află într-un orfelinat, iar tatăl tău culege gunoaie prin parcuri pentru a-și câștiga existența! Ai ales calea ușoară pentru tine, ai ales să te gândești numai la tine, ai ales să pleci, să te izolezi în chestia aia pe care tu o numești nirvana! Dar sănătatea ta? Te-ai gândit vreodată ce fac substanțele alea pe care le introduci în corpul tău fragil? Fetițo, datorită injectărilor tot mai frecvente au apărut cheagurile de sânge, datorită cărora posezi boala numită SIDA! Ți-a fost frică de realitate, ai fugit de ea și ai ajuns să-i fii una dintre victime.
- Te rog, ajută-mă! Te rog, fă ceva, nu asta voiam!
- Eu!? Nu. Tu nu ai înțeles. Singura care te poate ajuta ești tu. Singura care poate schimba situația ești tu. Singura care poate face diferența și care poate oferi un exemplu pozitiv ești tu și numai tu. Niciodată nu e prea târziu, nu e imposibil. Caută calea corectă, calea curajoasă în care dovedești că tu poți de una singură, că ești o femeie care se descurcă. Tu le poți dovedi că se înșală, le poți arăta că se poate și fără! Încă ai timp, salvează-ți familia, salvează-te pe tine! Dar fă-o acum, altfel va fi prea târziu... Cât de nepoliticos din partea mea, încă nu m-am prezentat. Eu sunt tu. Sunt conștiința ta, sunt ceea ce te îndrumă atunci când nu știi ce să faci, atunci când ai nevoie de un sfat. Rin, dacă nu o faci pentru tine, fă-o pentru ceilalți. Ești capabilă, ești frumoasă, ești inteligentă, ești tot ceea ce vrea cineva să fie! Acum trebuie să plec, te vei trezi. Sper să nu revii aici, în chinurile astea...
Repară-ți viața. Ai grijă de tine!
- Eu... Eu doar... Mulțumesc!

Razele palide de lumină se strecurau treptat tot mai puternic prin perdeaua de la geamul îngust. Din pat o tânără sări cu avânt spre dulap și aruncă toate hainele într-o geantă. Era Rin. Deschise larg geamul și evadă, apoi fugi până se pierduse prin mulțime. Pe măsuta din încăperea pe care a părăsit-o era lăsat un bilet, pe care era scris cu diacritice: CONTROLUL E ÎN MÂINILE VOASTRE, SUNTEȚI PERSONAL RESPONSABILI DE CEEA CE SE ÎNTÂMPLĂ, E MOMENTUL SĂ ALEGEȚI DE CARE PARTE A FERICIRII SUNTEȚI!

Constantin Oros
Clasa: a XII-a B, an 2019

„...și nimic din ce e omenească nu socotesc străin”

Lumea lui

Mă numesc Alessio , am 17 ani și sunt un adolescent ca oricare altul. Am o familie, o viață, prieteni mai puțini și învăț destul de bine.

Am un frate mai mic, de 14 ani, mai ciudățel de felul lui, dar îl iubesc mult. Locuiesc numai cu mama pentru că tata a murit când aveam 10 ani. Cu toate că a rămas singură cu doi băieți, se descurcă minunat. Am impresia că mama nu îl suportă pe Armand , fratele mai mic, și nu înțeleg de ce, e o persoană caldă de felul ei, și de mine a avut mereu grijă ca și de aur. Micuțul se ascunde mereu când o aude pe mama și nu vorbește mai deloc, dar îl iubesc.

Ca în orice altă zi mă trezesc cu o durere groaznică de cap, mă schimb și merg la școală. Nimic mai frumos decât sunetul clopoțelului ce se pierde în clinchete și uneori țipete, dar sincer, nu înțeleg de ce în fiecare dimineață cineva țipă. Nu am văzut pe nimeni rănit sau victimă a bullyingului și la ce papagali avem în școală s-ar fi aflat de multă vreme! În fine, îmi văd de treaba mea și intru la ore. E ora 12 și trebuie să îmi iau medicamentul. Mă răcesc ușor și dacă nu iau medicație regulat nu îmi trece, așa că sunt obligat să car chimicale după mine. Îmi amintesc că mi-am pus și un medicament ce se dizolvă în apă și unul sub formă de praf. Urăsc colegii care râd de faptul că sunt sensibil de fel, așa că merg în baie să îmi iau pastilele.

Mă întorc în clasă și mă simt amețit, obosit, dar e ceva normal având în vedere că mă odihnesc greu. Mă pun cu capul pe masă și aud o voce: „Hei, slăbănogule, ți-ai luat pilulele, băiatul mamei ?”. Ceva normal, nici nu îi mai bag în seamă pe cei care au chef de ceartă non-stop. În sfârșit, orele sunt gata și plec acasă ! Acasă la mama, unde e bine, dar presimt că iar o să fie ceartă din motive stupide.

Intru și o salut, apoi dau să urc la mine în cameră, dar fără succes. Se uită la mine și zâmbește trist. Îmi zice că arăt groaznic și că am ochii roșii, iar apoi mă întreabă dacă mi-am luat azi medicamentele. Îi răspund că da și mă smucesc ca să pot pleca. Fiind grăbit , îmi cad din geacă două plicuri cu medicament praf și aud: „Alessio ... sper că nu e ce cred eu!” și îmi arată plicurile. „Am vorbit despre asta de mai multe ori, știi că ți-a fost greu de când am rămas numai noi , dar ... nu e o soluție!” Mă uit urât la ea și îi dau de înțeles că nu are cum să fie vorba despre așa ceva, cobor să iau plicurile și dau să plec , dar hotărâsc să o iau în brațe.

Intru în cameră și îl strig încet pe Armand. Îmi răspunde și iese de sub pat. Mereu mă surprinde cu ascunzătorile sale, dar mă cuprinde tristețea când înțeleg că nu se arată de frica mamei, mi se pare o prostie, dar nu am ce să fac. Asta e, viața merge înainte și eu trebuie să mă ocup de acest micuț.

Mă ia o durere de cap terifiantă și simt că o să leșin, pastilele sunt în bucătărie, așa că mă folosesc de medicamentele praf. „Alessio ... Alessio , ești bine ?” Armand a vorbit ... după mult timp a zis iar ceva și asta m-a surprins. Mă pun pe scaun și simt cum amețesc, urechile și capul mi se încălzesc, membrele parcă devin de gumă și simt că se dezechilibrează scaunul, dar nu mai pot face nimic deoarece nu mai văd nimic. Aud în fundal vocea mamei: „Alessio, ești ok? Alessio ? Dragul meu, răspunde!”. Ultimul lucru pe care mi-l amintesc este atingerea mamei și apoi nimic.

Mă trezesc amețit și aud bipuri ca și ale aparatelor din spital, îmi deschid ochii , dar nu văd nimic. Mă trezesc că incontrolabil strig: „Armand ! Armand ! Micuțule, ești bine ? Nu am vrut să te sperii, te rog ... vino la mine...” și mă pufnește un plâns isteric , iar apoi leșin din nou.

A doua oară când îmi vin în fire, reușesc să deschid ochii și mă văd înconjurat de asistente și lângă mine e mama care plânge, și parcă e o minune că sunt din nou treaz. Mă uit la ea și încerc să înțeleg situația ... cum am ajuns aici ? de ce ? și ce motive are mama să fie așa de îngrijorată pentru mine ?

„Mama ... cum am ajuns aici ? De ce ?”. Se uită la mine cu drag în timp ce lacrimi fierbinți îi mângâie obrazii, iar apoi îmi dezmiardă mâna pe care o strânge puternic.

„De când ... de când faci asta ?...” mă întreabă cu o voce gătuită și care lasă de înțeles că nu își dorea să ajung să fac acel lucru și scoate o punguliță cu medicamentul meu praf. „Nu e o soluție ... știu că a fost greu după ce a murit tatăl tău , dar ... nu e o modalitate bună de a uita de durere !”. „Așa cum uiți tu de Armand ?”. Mama se uită la mine perplexă și nu înțelege la ce mă refer. Îi spun despre fratele meu, copilul ei până la urmă, și o pufnește plânsul: „Ce a făcut asta cu tine ... o să fim bine, Alessio ... o să fii bine!”

Într-un final am fost externat și urma să merg să îmi iau medicamentele praf de la tânărul ce mă ajuta să fac rost de ele, dar mama m-a urmărit, se pare . „Deci tu mi-ai distrus copilul ? ...’ ,, «Doamnă, e o neînțelegere , sincer, de la 11 ani îl ajut pe fiul dumneavoastră cu acest

„...și nimic din ce e omenește nu socotește străin”

”medicament”» Și acestea fiind spuse , omul zâmbește și pleacă. „Dar medicamentul meu ?” strig îngrijorat . „Altă dată !” spune și rânjește superior.

Mama mă ia de mână și mergem acasă, apoi dă un telefon, iar eu îl caut pe Armand. Nu l-am găsit nicidecum: nicio haină, niciun caiet, nimic legat de frățiorul meu și nu înțelegeam cum e posibil.

După nici o oră a ajuns la noi acasă un psiholog cu care am vorbit despre pierderea tatei și cele întâmplate în acea zi, iar concluzia sa a fost: „Alessio, ai fost naiv și te-ai distrus singur. A fost o pierdere grea, nu contest acest lucru, dar prin faptul că mergând singur la școală și acceptând să iei acel „tratament”, tu ai luat de fapt droguri care te-au desprins de realitate într-o oarecare măsură, iar acel dealer te-a convins că sunt medicamente, văzând că ești un copil. Fratele tău Armand, îmi pare rău să zic, a fost doar o iluzie creată de droguri și combinată cu dorința de a recăpăta un sprijin masculin în viața ta.”

A fost greu să accept ce mi s-a spus, dar după mai multe ședințe de terapie, când am început să renunț la „tratament” și au apărut crizele de sevraj , am înțeles că am fost fraierit și că aceasta piață e mai periculoasă decât credeam. Mă bucur că mama a fost alături de mine și m-a ajutat să trec peste prostia mea și nu a făcut scandal ca să „mă educe”.

Mama, îți mulțumesc că m-ai făcut din nou om și că am o viață normală!

Andra Cojocariu
Clasa a XII-a A

Prinde-mă de mână

Prinde-mă de mână și am să-ți arăt albastrul cerului. Pariez că l-ai uitat! Ți-ai lăsat privirea să-ți alunece în întuneric, în acel neant colbos pe care tu îl numești indulgent viață. Cu capul plecat, greoi, rătăcind prin galaxii uitate de timp....

Prinde-mă de mână și am să-ți arăt florile care încununează glia. Pariez că le-ai uitat parfumul! Nu ți-ai permis să vezi nimic altceva decât pământul searbăd, gol, uscățiv, lipsit de substanță și sens. Te-ai învârtit în acest trist și amețitor carusel, într-o bucurie iluzorie, falsă.....

Prinde-mă de mână și am să-ți arăt lumina Soarelui. Pariez că ai pierdut-o prin cotloanele sinelui tău. Te-ai ascuns în această temniță imundă, de o dureroasă platitudine.....

Și-n ochii tăi pierduți, te cauți pe tine. Te cauți și nu te găsești... Nu te poți zări din cauza acestei neguri groase, a acestei transparențe împăienjenite ce alunecă în vid. Dar nu te opri! Tu continuă să cauți și vei regăsi malul pierdut al acestei mări pe care azi o simți, dar nu o vezi.

Iar când te vei osteni de la atâta înotat, marea se va transforma în pământ pe care vei păși. Iar când te vei osteni de la atâta umblat, pământul se va transforma în cer, iar brațele în aripi și nu vei mai vedea nimic în preajmă decât cer, deasupra cer și cer sub tine.

Răsună din *Barcarola* lui Offenbach acorduri suave de libertate, căci tu acum vei putea striga: „Sunt liber, Doamne!” și liber vei fi. Și vei gusta bucuria, dulceața zâmbetului acestei frenezii naturale. Și acestea vor declanșa în tine o călătorie fantastică. Iar când te vei simți împresurat de-a grijiilor genune... prinde-mă de mână și am să-ți arăt albastrul cerului.

Lorena Pașca
clasa a XI-a A

"...și nimic din ce e omenește nu socotește străin"

Vei fi bine. Pentru că niciodată nu ești singur.

Scena 1 (Acasă la Larisa)

ALEXANDRA: Jur, puteam să adorm la ora de matematică. *(spune Ale intrând în cameră)*

LARISA: Da știu, și eu puteam să fac atâtea lucruri în loc să mă holbez la tablă, oricum nu înțeleg nimic!

ALEXANDRA: Da...haide să începem. *(spune Alexandra vrând să își înceapă temele împreună cu Larisa)*

LARISA: Nu știu, cred că mâine avem... două teste? *(o întreabă pe Ale scoțând o carte din ghiozdan)*

ALEXANDRA: Lari, ce sunt astea? *(o întreabă observând că o mică cutie cade pe canapea odată cu cartea din ghiozdan)*

ALEXANDRA: Te dro-

LARISA: Shh! *(îi spune în timp ce îi acoperă gura)* Vrei să te audă ai mei?

ALEXANDRA: Da, dacă asta te face să te oprești!

LARISA: Eu doar-

ALEXANDRA: Nu-mi pasă că te droghezi, doar vreau să termini! Trebuie!

(Îi zice văzând că prietena ei ezită) Promite-mi!

LARISA: Promit. *(spune încrucișându-și degetele la spate)*

ALEXANDRA: Bine, haide să începem temele.

Scena 2 (În spatele unui garaj părăsit la periferia orașului Larisa stă așteptând persoana care a făcut-o să înceapă toată "afacerea" aceasta)

LARISA: Salut.

VIC: Salut.

LARISA: Unde mi-e marfa?

VIC: Stai că nu este așa de ușor! *(spune întinzându-i marfa, însă repede mâna i se retrage, nelăsând-o pe Larisa să le ia)* Banii mei?

LARISA: Niciodată nu te schimbi. *(remarcă, scoțând banii din buzunar)*

VIC: Îmi place să fac afaceri cu tine!

LARISA: Sigur...*(spune plecând)*

Scena 3 (După consumare, Larisa se plimbă pe străzile orașului ajungând să se oprească într-un gang începând să plângă)

Monolog

Nu pot să fiu perfectă, trebuie să mă înțelegeți și pe mine; nu știți de câte ori am auzit acele minciuni,

e trist, pe atunci nu știam că sunt minciuni, păreau atât de adevărate pentru că le spunea toată lumea. Sunt tot ca voi, nu sunt un monstru. Am fost doar distrusă.

Scena 4 (Pe acoperișul unui bloc)

LARISA: Hei, ce încerci să faci? *(zice trăgându-l pe băiat de la balustradă)*

LARISA: Tu îți dai seama ce se putea întâmpla? *(spune lovindu-l ușor pe umăr)* Nu ai minte? *(strigă la el cu simpatie, dându-și seama cât de rănit e de fapt băiatul pentru a face o asemenea acțiune și îl ia repede în brațe)*

LARISA: Să mergem! *(zice luându-l de braț plecând)*

Scena 5 (În scara unui bloc)

LARISA: Ești ok?

LARISA: De ce? *(întreabă văzând că băiatul dă din cap afirmativ)*

MIHAI: Viața pur și simplu nu este de mine.

LARISA: Te înțeleg, dar asta nu înseamnă că trebuie să ia sfârșit. O poți schimba!

MIHAI: Și cum pot să o schimb? *(Întreabă aproape țipând)*

LARISA: Cu timpul. Nu pot să spun că o poți schimba dintr-odată; dar cu timpul, cu pași mărunți, sigur vei reuși. Acesta este primul mic pas: mă ai pe mine, nu mai ești singur. *(spune ridicându-se de pe scări, întinzând o mână)*

(Mihai a acceptat-o, amândoi părăsind blocul știind că viața amândurora se va schimba.

Pentru că acum nu mai sunt singuri.)

„...și nimic din ce e omenească nu socotese străin”

Scena 6 (Recapitularea tuturor evenimentelor)

Monolog

Știu că e greu să te oprești, e greu să trăiești în general. Viața uneori pare o mare prostie, dar poate fi mai mult decât atât. Uită-te la cer. Suntem singurele ființe care se pot uita la cer și totuși nu o facem destul. Mereu este un motiv să continui, oricât de mic ar fi el. De nu, mă ai pe mine. Te rog, trăiește pentru mine. Știu că nu este simplu, dar doar continuă cu acest gând. Sunt mândră de tine. Totul va fi bine, crede-mă.

Antonia Sabău
Clasa a X-a A

„Yin & Yang”

Să ne imaginăm un recipient transparent care conține apă și altul în care se află un lichid de culoare plăcută. Poți alege să bei din primul și să trăiești înconjurat de realizări la care abia îți ajunge gândul, dar poți să bei din al doilea și să călătorești în cele mai ascunse colțuri ale viselor. Pe care îl alegi? Această întrebare a fost pusă unui puști de șaisprezece ani.

Era după masă, opt ore în sala de curs și vremea moleșită îl conduceau pe băiat spre casă. Rutina își urma cursul: aceleași fețe, aceleași clădiri cu aparențe depășite, aceleași mirosuri amestecate și aceleași calxoane în trafic. Un singur aspect era diferit, un anticariat deschis vis-a-vis de blocul în care locuia. El, curios din fire, intră să o salute pe bătrâna care lucra acolo. Acest magazin arăta ca rupt din istorie, până și mobilierul sau ornamentele păreau a fi antichități. După ce aruncă o privire, ochii i se fixară pe o cutie cilindrică care avea pe capac inscripționat „Yin & Yang”. Femeia în vârstă, observându-l, se apropie și îi istorisi povestea obiectului. Un artefact care datează de mai bine de cinci secole și care a ajuns pe toate continentele prin mâna mai multor personalități care s-au folosit de puterea lui. O deschise, iar spre surprinderea tânărului, înăuntru se aflau multe biluțe, fie incolore, fie de culori pale. Proprietara alege câte una din fiecare tip și îi explică regulile. Impresionat de cele auzite, el o

alese pe cea colorată apoi o urmă pe doamnă la tejghea. O puse într-un pahar, iar la contactul cu apa aceasta dispăru. Băiatul nu s-a lăsat speriat de cele văzute și înghiți substanța. În clipa următoare, totul era diferit. Viața lui monotonă deveni un paradis peste care el era stăpân. Tot ce-l înconjura era frumos, ce simțea era pe placul lui, fiindcă el controla asta, el decidea dacă ceva există sau nu. Sunetele deranjante se volatilizaseră, doar melodiile armonioase își făceau auzită prezența. Era un calm absolut, într-o lume mult mai vie decât cea precedentă. Fără să stea pe gânduri, porni să exploreze acest mediu fantastic, râvnea să îi găsească cele mai frumoase părți. Era exact ca un zeu care acum își construia casa, acum considera ce e bine pentru el și ce e de preferat să păstreze. Acel vis a continuat mult timp, timp în care imaginația era realitatea, iar realitatea era o formă a imaginației. Totul s-a prăbușit în ochii lui în ziua în care s-a trezit peste drum de blocul în care locuia. Sau, locul în care locuia odată. Era o altă clădire, una cu tendințe futuriste. Nu recunoștea niciun chip, iar părculețul din colțul străzii era acum un teren de fotbal privat. Singurul lucru neschimbat era anticariatul din care pornise. Se repezi să intre, cu gândul că era doar un coșmar care urma să se termine dincolo de acea ușă. Dezamăgit, îl întrebă pe vânzător ce s-a întâmplat cu doamna în vârstă care lucra acolo. Murise în urmă cu șase ani. După ce se analiză puțin în oglindă a dedus că trebuie să fi trecut vreo douăzeci de ani de când a fost pus să aleagă. Și-a amintit de bila pusă la o parte, cea incoloră. Îl rugă pe bărbat să verifice dacă mai e acolo. ”Chiar mă întrebam ce s-a întâmplat cu tine!”, răspunse acesta zâmbind. Scoase bila de sub tejghea și repetă procesul făcut de bătrână, apoi îi întinse paharul. Îl băuse fără ezitare, până la ultima picătură. De data asta nimic nu s-a schimbat în jurul lui, dar toate valorile lui au crescut la maxim. Acum gândirea lui îl lăsa să ajungă dincolo de ambițiile umane, avea aptitudinea să își vadă adevăratul potențial și cum să se dezvolte. Acea putere l-a dus la concluzia că e târziu, dar nu prea târziu. Nu mai avea nimic, nu avea un început, dar știa cum să-și rezolve problemele. Vânzătorul îi ură succes și îi spuse că efectul va dura doar o perioadă limitată de timp. Răspunsul a fost spus în șoaptă: mulțumesc.

Trecură anii, fața puștiului de șaisprezece ani era acum plină de semne ale bătrâneții. Era un om fericit, cu o privire caldă și îmbrăcat într-un costum scump. Doar anticariatul era același. Aceeași alegere care te pune la încercare, dar de fiecare dată alte circumstanțe, alte evenimente și alte motive. Intră încrezător, salută politicos și ceru noului proprietar o porție din băutura incoloră. Acesta îl servi, pregătindu-și și lui un pahar. S-au așezat la masă, iar vârstnicul l-a

"...și nimic din ce e omenește nu socotește străin"

întrebat care e secretul acestor bile. Răspunsul e că bila colorată te face capabil să uiți de toate grijile, să fii tot ce vrei să fii fără să depui vreun efort. Iar a doua? E doar apă.

Constantin Oros
Clasa a XII-a B, an 2019
Clasa a XI-a A

Voluntariat la Centrul Școlar pentru educație incluzivă Satu Mare

În calitate de dirigintă a clasei a XI-a D, am derulat pe parcursul anului școlar 2018-2019 activități de voluntariat diverse după un plan de activități anual stabilit, în parteneriat cu Centrul Școlar pentru educație incluzivă, Satu Mare.

Scopul nostru a fost de a ameliora condițiile de viață a unor grupuri sociale dezavantajate, de a sensibiliza elevii și profesorii cu privire la situația dificilă în care se află copiii afectați de lipsurile materiale prin diferite donații aduse copiilor din centre sub formă de rechizite, haine, hrană, obiecte de igienă personală și curățenie, pachete cadou cu ocazia sărbătorilor de Crăciun și Paște.

Prin atelierelor pe care le-am coordonat împreună cu elevii clasei a XI-a D și dirigintele clasei a VIII-a de la CSEI, am urmărit să dezvoltăm deprinderi de muncă manuală, simțul estetic și gustul pentru frumos, să ne apropiem

educative speciale.

de acești elevi și să dezvoltăm o relație de prietenie și întraajutorare, contribuind la formarea autonomiei personale, sociale și întărind capacitatea de interrelaționare personală în diverse medii sociale, facilitând astfel integrarea socială a copiilor cu cerințe

Activitățile manuale desfășurate, precum realizarea de planșe tematice pentru toamnă cu obiecte din natură, confecționarea de felicitări de Crăciun și Paște, decorarea ouălor de Paște, fabricarea mărișoarelor și a unor obiecte decorative de Paște și de Crăciun, au fost un real succes. Atât elevilor voluntari, cât și elevilor beneficiari le-a făcut plăcere să lucreze împreună, să-și îmbunătățească deprinderile manuale, să socializeze.

Pentru a aduce un plus de culoare, pentru a se simți importanți chiar dacă sunt diferiți, am sărbătorit împreună zilele de naștere, precum și Ziua Copilului. Activitățile au fost resimțite ca o adevărată relaxare, reconfortare, eliberare de tensiuni negative, reușind astfel să conturăm noi experiențe în cadrul unor activități distractive.

În final, am putea spune că aceste activități de voluntariat nu au făcut decât să accentueze ideea că deși suntem diferiți, simțim la fel, iubim la fel, și avem nevoie de tot atâta dragoste și compasiune de la semenii noștri.

Elevilor din clasa a XI-a D le-a făcut o deosebită plăcere să interacționeze cu elevii din clasa a VIII a B de la CSEI, știind că au contribuit astfel, cât de mult

posibil, la integrarea lor în societate, dezvoltarea lor ca cetățeni. Beneficiarii clasei a VIII a B de la CSEI așteptau de fiecare dată, cu nerăbdare, momentul revederii cu elevii clasei a XI-a D de la CNIS și percepeau aceste întâlniri formale, de formare și dobândire de noi cunoștințe ca pe o revedere cu prieteni dragi.

În postura de dirigintă, eu am trăit această experiență cu multă satisfacție și bucurie, am realizat că suntem cu toții egali și avem nevoie să ne simțim importanți, iubiți și apreciați.

Prof. Diriginte și prof. voluntar SNAC

Adriana Chioreanu

Epistulae

Epistulae

“Scrisori” E un titlu simplu, destul de vag, pentru un proiect școlar. O scrisoare este o comunicare scrisă, ne informează dicționarul explicativ, adresată unei persoane aflate la distanță (fizică – n.n.), trimisă prin poștă sau printr-un curier. Epistola, ne spune sec și incomplet aceeași sursă, înseamnă scrisoare. Sau specie literară în versuri, aparținând poeziei didactice etc. Ἐπιστολή, în limba lui Herodot și a tragicilor greci, semnifica un ordin sau o înștiințare transmisă verbal sau în scris, sensul specializat, acela de mesaj scris generalizându-se mai târziu. Reținem din cuvântul elin noțiunea de transmitere, la o distanță oarecare, cu un anumit scop (ἐπι-).¹

Pentru latini, scrisoarea ca formă de comunicare interpersonală scrisă era inițial o înșiruire de semne grafice, *litterae*, de unde franțuzescul *lettre*, care, trecând Canalul Mânecii, devine *letter*, cu aceleași înțelesuri. Polisemia pluralului *litterae*, care, în afară de ‘litere’ și ‘scrisoare’, mai preluase povara prețioasă a sensului de ‘literatură’, dar și prestigiul culturii eline, îi fac pe romanii știutori de carte și iubitori ai cuvântului scris să dea un alt nume, grecesc, id est elegant, scrisorilor mai lungi ori mai scurte, destinate lecturii murmurate² sau aproape publice. Așa devine *epistula* o specie literară, cu pretenția că are un singur destinatar³, dar țintind, în mod evident, un public mult mai larg⁴, contemporan cu sine și cu autorul⁵, și, mai mult decât atât, dobândind gloria posterității⁶.

¹ Aceeași temă verbală (στέλλ- = a trimite) se regăsește și în mai familiarul ἀπόστολος (= trimis departe).

² Cititul în gând este o invenție de dată mai târzie. Texte din Antichitate citează modalitatea de a citi în gând mereu ca pe un lucru inedit. Se citea nu numai cu ochii, ci și cu buzele și cu glasul, murmurând în cursul unei lecturi solitare, și cu voce tare atunci când societatea în care

se afla cititorul era interesată de conținutul textului. În felul acesta se însuflețește litera moartă, iar din urzeala textului ies în relief mișcări, chipuri și culori.

³ Poetul latin Horatius își adresează totuși faimoasa **Artă poetică** celor trei Pisoni, tatăl și fiii, după cum arată cu simplitate titlul *Epistula ad Pisones*.

⁴ Voluminosul corpus de scrisori ale filosofului Seneca către discipolul său Lucilius nu abordează decât în treacăt chestiuni particulare, intime, ori nimicurile din care se compune viața cotidiană: nu încălcăm dreptul la viața privată al lui L., dacă citim ceea ce i-a scris acum 1970 de ani S.. În schimb, multe scrisori ne par adresate nouă, ne învață conduita corectă, ne confirmă ceva ce știam sau ne provoacă la o dezbatere morală, lansând teme actuale.

⁵ Epistulae ex Ponto, și mai înainte de ele, Tristia, cerșesc de la augustul public nu doar atenția, ci și clemența, iertarea și rechemarea în patrie a nefericitului lor autor, Ovidius. Că scrisorile lui au luat forma unor minunate elegii, asta ținea de structura interioară a lui Ovidius, căci orice încerca să scrie, mărturisește el, se transforma în poezie.

⁶ Posteritatea se lasă uneori cucerită chiar de frivolitatea aparentă a temelor din corespondența particulară, căci vioiciunea stilului trădează acea ușurință și plăcere de a scrie care antrenează ușurința și plăcerea lecturii; în plus, detaliile insignifiante în dezbaterile morale ori în discursul istoric zugrăvesc viața cotidiană a anticilor, oferind intelectului un popas iar imaginației peisajul prin care să zburde. De felul acesta sunt unele din scrisorile lui Cicero către prietenul său Atticus ori către membrii familiei, și tot cu farmec scrie Plinius cel Tânăr, acela care a binevoit să lase lumii un monument literar alcătuit numai din scrisori.

In 2019 zeii greci au ținut afișul..... Așadar, după un lung preambul, Epistulae, proiect școlar internațional, având ca obiective formarea deprinderilor de a compune și de a redacta texte de complexitate medie sau sporită în limba latină și/ sau elină; stabilirea unor legături și parteneriate cu elevi și cu instituții de învățământ din alte localități / țări/ de pe alte continente a intrat în urmă cu trei ani și în România, mai exact în Satu Mare. Inițiatoarea acestui proiect, diseminat la început numai în patria-mamă, în Franța, este profesoara de limbi clasice Marjorie Lévêque, din Avelin, împreună cu asociația **Arrête ton char - Langues et Cultures de l'Antiquité**. Proiectul presupunea ca fiecare elev participant să corespundă cu un alt elev, perechile fiind stabilite de echipa organizatoare a doamnei Lévêque. O primă scrisoare în decembrie, prin care să se prezinte fiecare celuilalt. Cea de-a doua scrisoare avea ca temă prezentarea vestigiilor antice romane din locul de baștină a corespondentului. Scrisorile, din rațiuni de protecție a datelor personale ale elevilor, trebuiau colectate de profesorul îndrumător și expediate pe adresa școlii corespondentului. Din 2016, anul primelor *epistulae*, popularitatea acestei laborioase și creative activități educative a crescut exponențial. Mai mult de 20000 de elevi din Europa, Africa, Asia și din cele două Americi vor să corespundă. Anul școlar trecut au dorit și cei 40 de elevi ai Colegiului nostru să se întâlnească în condei și în creativitate, dar încă nu în greaca veche. Între timp regulamentul a fost modificat, astfel încât participanții aveau de scris o singură scrisoare, până în 15 decembrie. Elevii și profesorii participanți au primit din partea organizatorilor un dosar cu regulamentul proiectului și materiale ajutătoare pentru alcătuirea scrisorilor și artefactelor, ba chiar materiale promoționale: stickere, afișe, cărți poștale și alte obiecte personalizate.

.....dar și muritorii au fost la înălțime!

Clasa a VII-a și a VIII-a au fost îndrumate cu grijă și răbdare de doamna profesoară Daniela Boghian, iar

Epistulae

haosul creației din clasele a IX-a E, a X-a D, a XI-a D și a XII-a D a fost girat de subsemnata. Cuvinte, propoziții, compuneri încheigate în limba latină, mici bijuterii de creativitate, se așternură caligrafic pe hârtia preparată artistic, și apoi la drum, spre Franța, Elveția, Réunion.

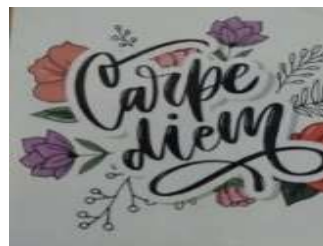

Pe rând și cu înfrigurare ne-am primit misivele împachetate în câte un plic mare, pe adresa liceului.

Un plic conținea și ciocolată. Elvețiană. Merci, Émilie!

Cum ar fi putut ilustra mai bine dictonul

?

Ce-i drept, nici romanii, nici vechii greci nu cunoșteau ciocolata, dar aveau alte delicii.

Astfel încât după acest periplu al gândului pe mapamond, unii mai sperăm să reluăm aceste fragile și totuși puternice legături ale scrisului care ne mijlocește drumuri noi spre alții și spre noi înșine.

Profesor Cristina Horotan

O pledoarie pentru limba română

Mileniul al treilea a adus cu el o explozie în progresul științific. Dezvoltarea tehnologiilor din toate domeniile are avantaje și dezavantaje. Faptul că există numeroase tehnologii care să ne faciliteze munca, nu înseamnă neapărat că este un avantaj. Școala românească și noua tendință din domeniul științelor educației doresc să introducă tehnologia pentru a facilita interacțiunea profesor – elev – părinte. Cred că utilizarea tehnologiei ar trebui limitată, întrucât elevii întâmpină dificultăți în cel puțin două dintre cele patru competențe dezvoltate pe parcursul anilor de școală, și anume scris, citit.

Prin conținutul ei, această lucrare dorește să prezinte problemele întâlnite la clasă de către profesori și elevi datorită particularităților lingvistice. Știm că istoria și contextul lingvistic au o influență uriașă asupra vorbitorilor. Rolul cadrelor didactice de limba și literatura română este de a aduce la același numitor vorbitori provenind din diferite colțuri ale țării și să-i pregătească pentru cele două examene importante din viața lor, a elevilor, examenul de Evaluare Națională, la final de clasa a VIII-a, și Examenul de Bacalaureat, examenul maturității.

Apoi, o altă problemă pe care o ridică prezenta lucrare este neadaptarea limbajului situației de comunicare. Tendința actuală este de a utiliza același limbaj indiferent de persoana căreia ne adresăm, indiferent de vârstă, statut social sau indiferent de alte aspecte. Andrei Pleșu observă acest fenomen îngrijorător în articolul pe care l-a redactat pe pagina de internet a ziarului Adevărul, pornind de la afirmația lui Radu Paraschivescu: *„Radu Paraschivescu a publicat, de curând, la Editura Humanitas, un nou volum de „perle” românești (Noi vorbim, nu gândim). Se citește, ca și celelalte, pe nerăsuflăte, printre hohote de râs și crize de depresie.*

Ilaritatea e, până la urmă, păguboasă, pentru că aduce în discuție calitatea intelectuală reală a vedetelor politice, sportive, gazetărești și „artistice”, care defilează pe scena noastră publică și care, la o adică, ne hotărăsc soarta sau ne strică viața și copiii, oferind „modele” de succes irespirabile. Victima supremă este însă limba română, pe care toți au aerul că o iubesc pătimaș, patriotic, când, în realitate, nu pierd nicio ocazie să abuzeze de ea, să o desfigureze, să o batjocorească. [...]

E vorba, mai întâi, de o atitudine dizgrațios neglijentă față de actul însuși al vorbirii. Vorbitul e practicat cu o spontaneitate rudimentară, cu un soi de „naturaletă” care nu obligă la niciun fel de rigoare și nu are a respecta nici o regulă. [...] Un al doilea fenomen este omogenizarea pernicioasă a limbajului în genere. Vorbim la fel și pe stradă și în clasă, și între prieteni și în familie, și la televizor și la club. Principii de tipul „comportament diferențiat”, „respect”, „adecvare la interlocutor și la situație”, „pudoare”, „modularea tonului și a gesticulației” sunt socotite desuete, producătoare de inautenticitate, modalități „reacționare” de a submina „egalitatea” dintre oameni, „libertatea” fiecăruia de a se purta „sincer”, de a se mișca prin lume „cool”, fără inhibiții, fără ștaif de protocol. [...]

Ceea ce e sigur este că prăbușirea catastrofală a grijii pentru cuvântul rostit sau scris are, din păcate, de a face cu prăbușirea școlii, cu nivelul, uneori inadmisibil, al profesorilor, cu „emanciparea” vicioasă a elevilor, cu tristele lacune ale legislației din învățământ. Avem de reflectat, de asemenea, la picajul – ireversibil? – al unei „instituții” care a constituit un instrument esențial al educației tradiționale: instituția lecturii. Se citește din ce în ce mai puțin, ceea ce nu induce doar, cum se crede, un deficit de „informație”. Cititul nu e doar acumulare de cunoștințe. Este „exercițiu”, antrenament al unor facultăți de care viața spirituală a fiecăruia depinde în chip nemijlocit: atenția, răbdarea, puterea de concentrare, permeabilitatea emoțională, deschiderea spre alteritate, „curățenia” intelectuală. [...]

Așa se ajunge la delirul consemnat de Radu Paraschivescu în cărțile sale, la destructurarea țării românești, prin batjocorirea limbii române.”

Așadar, prezenta lucrare își dorește reintroducerea orelor de limbă și comunicare și la clasele de liceu, întrucât adolescenții au nevoie de o exprimare adecvată atât oral, cât și în scris.

Limba și literatura română este o disciplină școlară dinamică și complexă, așa cum bine a observat Alina Pamfil, aceste trăsături fiind generate de multitudinea domeniilor de referință și de modificările de paradigmă impuse de instituția școlară.

Elevii români trec printr-o perioadă de contrast, la începutul anilor de liceu. În ultimul an de gimnaziu se concentrează pentru a putea îngloba întreaga informație prevăzută de programa școlară în vederea participării la examenul de Evaluare Națională. Iar în anii de liceu descoperă,

cu tristețe, că informațiile de limbă înmagazinate în anii de gimnaziu se regăsesc prea puțin sau într-o formă prea simplă.

Spre deosebire de celelalte discipline aflate sub umbrela *Limbă și comunicare*, limbile străine, care au o oarecare coerență în programă (informația se repetă, sub forme variate de dificultate, potrivite particularităților de vârstă și individuale), limba română este deficitară. Trecerea de la nivelul inferior (gimnazial) se face brusc, profesorii concentrându-se să formeze competențe de analiză și interpretare literară.

Structurarea programei se realizează după forma modulară, care permite profesorilor să caute soluții optime pentru organizarea parcursului didactic. Nu se impun texte de studiat, însă se impune un număr de texte spre lectură, aparținând unor autori canonici. Profesorul poate să negocieze cu elevii sau nu textele de studiu. Iată ce spune programa pentru clasa a IX-a: „În alegerea textelor se va ține seama, în plus față de criteriile indicate la fiecare modul de conținuturi, de următoarele criterii generale: **accesibilitate** în raport cu nivelul dezvoltării intelectuale și de cultură generală a elevilor; **atractivitate**; **valoare**; **varietatea** autorilor selectați; **volumul de lecturi** propuse pe parcursul întregului an școlar în raport cu timpul disponibil.

Se recomandă ca între textele / creațiile artistice selectate pentru studiu să fie incluse și scrieri din literatura universală sau filme aparținând cinematografului universale.”

Pentru a puncta importanța orelor de limba română la liceu, au fost aplicate teste la clase diferite și la profiluri diferite. Astfel, testele au fost aplicate la două clase de a IX-a și la două clase de a XII-a, început și final de ciclu. Cele două profiluri la clasa a IX-a au fost real și uman (filologie), iar la clasa a XII-a, două clase de uman (socio-umane și filologie). Apoi, s-a întocmit un chestionar lingvistic pentru a observa particularitățile lingvistice specifice celor două zone folclorice: Zona Codrului și Țara Oașului.

O scurtă analiză a programelor școlare de liceu va dovedi necesitatea implementării unui curs opțional de limbă și comunicare și în această etapă. Ne dorim să evidențiem faptul că programa școlară pare stufoasă, iar auxiliarele școlare acoperă diferit și puțin punctele din programă. După descrierea programelor, ne-am concentrat atenția asupra a trei auxiliare școlare, de la edituri diferite, la începutul ciclului școlar și la finalul acestuia.

Programa de limba și literatura română de clasa a IX-a, în vigoare, propune un studiu axat pe două coordonate principale: normativă și funcțională, principalul obiectiv fiind de a forma niște deprinderi de a folosi limba română corect, adecvat și eficient în producerea și receptarea

textelor orale și scrise.¹ Tot acolo se precizează și că se reduc aspectele teoretice la strictul necesar, în favoarea aplicațiilor practice. Așadar, de la început aflăm că secțiunea de Limbă și comunicare se concentrează pe formarea competențelor de receptare și producere a textelor scrise și orale. Prima grupă (producerea mesajelor scrise sau orale) este divizată în: exprimarea orală, exprimarea scrisă, niveluri de constituire a mesajului. A doua grupă prevede: receptarea diverselor tipuri de mesaje, niveluri ale receptării. Programa prevede cele două tipuri de exprimare orală: dialogul și monologul. Nivelurile de constituire a mesajului urmăresc nivelurile limbii: fonetic, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual, nonverbal și paraverbal. Este o programă „aglomerată”, greu de parcurs în detaliu.

Am analizat cât din programă se reflectă în auxiliarele școlare propuse de diferite edituri. Am ales editura Univers, Corint, Art. Ele au fost publicate în 2000, 2004, 2013. Primul auxiliar cuprinde următoarele aspecte teoretice: exprimarea scrisă (tipuri de texte, etapele redactării, reguli generale de redactare, etape și reguli specifice de redactare, în funcție de tipul de text), niveluri de constituire a mesajului – lexico-semantic (cunoașterea sensului corect al cuvintelor, folosirea adecvată a cuvintelor în context, erori semantice: pleonasmul, tautologia, confuzia paronimică; utilizarea corectă a derivatelor și a compuselor – prefixe, sufixe, prefixoide, sufixoide; cunoașterea relației semantice – sinonime, antonime, polisemie, omonimie), stilistico-textual – tipuri de texte și structurarea acestora; receptarea diverselor tipuri de mesaje (schema comunicării a lui Roman Jakobson). Exercițiile prevăzute pentru aceste aspecte teoretice sunt puține, iar profesorul trebuie să aducă exerciții suplimentare.

Al doilea auxiliar cuprinde mai multe aspecte teoretice, după cum urmează: exprimarea orală (dialogul, monologul), exprimarea scrisă, niveluri de constituire a mesajului – lexico-semantic, stilistico-textual (adecvarea registrelor stilistice la situația de comunicare, coerență și coeziune în exprimarea orală și scrisă), nonverbal și paraverbal, receptarea diverselor tipuri de mesaje (schema comunicării a lui Roman Jakobson), niveluri ale receptării – stilistico-textual (rolul figurilor de stil și a procedeelelor artistice), nonverbal și paraverbal.

Din punctul meu de vedere, cel mai complet auxiliar este cel de-al treilea, însă minusul acestuia este că nu are suficiente exerciții, de complexitate diferită. Așadar, aspectele teoretice vizate sunt: exprimarea orală (dialogul), exprimarea scrisă, niveluri de constituire a mesajului – fonetic, ortografic și de punctuație (pronunțarea corectă a neologismelor, evitarea cacofoniei; scrierea corectă a cuvintelor – neologismelor; scrierea cu majusculă, folosirea corectă a semnelor

O pledoarie pentru limba română

de ortografie și de punctuație), morfosintactic (folosirea corectă a formelor flexionare, evitarea anacolutului), lexico-semantic, stilistico-textual (adecvarea registrelor stilistice la situația de comunicare, coerență și coeziune în exprimarea orală și scrisă), nonverbal și paraverbal; receptarea diverselor tipuri de mesaje (schema comunicării a lui Roman Jakobson, factori care perturbă sau înlesnesc receptarea mesajului).

Programa școlară de clasa a X-a aduce anumite elemente noi sau le reduce pe cele de la nivelul anterior. Recomandă cadrelor didactice să stabilească corelații între diversele discipline, având ca obiect folosirea limbajului (retorică, stilistică, pragmatică, etc.). Subiectul nu trebuie să apară în manual cu un titlu distinct, așadar, propune o predare integrată. Din nou programa se concentrează pe formarea competențelor de producere și de receptare a mesajelor/ textelor orale și scrise. Prima competență a redus din aspectele teoretice, însă păstrează cele două forme: dialogul și monologul. Un element de noutate este evaluarea discursului școlar, în funcție de: conținutul discursului, componenta verbală, componenta nonverbală. Exprimarea scrisă continuă exersarea tipurilor de texte învățate în etapa anterioară, însă se concentrează pe redactarea textelor funcționale (în special, juridico-administrativ), proiecte. La niveluri de constituire a mesajului elementele noi sunt: pronunțarea nuanțată, utilizarea elementelor de relație, sensul conotativ și denotativ.

Programa de clasa a XI-a cuprinde următoarele aspecte teoretice: norma literară – aspecte evolutive; uzul diversificat al limbii literare; variante literare libere; registre stilistice; neologisme împrumutate sau formate în interiorul limbii; variante ortoepice, ortografice și morfologice; denotație și conotație, sensurile cuvintelor în context; expresivitatea unor structuri morfologice și sintactice; figuri de stil și procedee de expresivitate. Comunicarea scrisă și orală vizează: tehnici de documentare pentru realizarea investigațiilor; eseul structurat – eseul liber, tehnici de redactare; structuri discursive în textele literare și nonliterare; tehnici ale argumentării; prezentarea orală a rezultatelor unei cercetări; strategii folosite în monolog și dialog; adecvarea discursului oral la situații de comunicare diverse; limbaje de specialitate.

În ultimul an al liceului, programa școlară aduce următoarele aspecte teoretice suplimentare față de anul anterior: exprimare corectă și nuanțată: evitarea anacolutului, a confuziilor paronimice, a pleonasmului și tautologiei, a cacofoniei, adecvare/ inadecvare stilistică; punctuația și justificarea ei sintactică și stilistică; sintaxă (recapitularea și sistematizarea achizițiilor din gimnaziu)* - o inadvertență, având în vedere lipsa acestuia din programele din anii

anteriori; deixis, anaforă; noutăți în conceperea Gramaticii Academiei. Auxiliarele alese spre analiză au fost cele publicate pe site-ul Ministerului, la secțiunea auxiliare avizate: editura Corint, Sigma, Niculescu ABC, publicate în anii 2014, 2007, 2007. Primul auxiliar cuprinde aspectele: norma literară – aspecte evolutive, variante literare libere, denotație, conotație, sensurile cuvintelor în context, figuri de stil și procedee de expresivitate, tehnici de documentare, eseul structurat – eseul liber, tehnici de redactare, tehnici discursive, limbaje de specialitate, exprimare corectă și nuanțată, punctuația și justificarea ei sintactică și stilistică, sintaxă, noutăți în conceperea Gramaticii Academiei, dialogul.

Al doilea auxiliar vizează următoarele: denotație, conotație, sensurile cuvintelor în context, tehnici de documentare, eseul structurat – eseul liber, tehnici discursive, limbaje de specialitate, punctuația și justificarea ei sintactică și stilistică, sintaxă, deixis și anaforă, noutăți în conceperea Gramaticii Academiei, elemente de morfosintaxă, construcții sintactice.

Ultimul auxiliar analizat prevede următoarele aspecte teoretice: norma literară, variante literare libere, figuri de stil și procedee de expresivitate, tehnici de documentare, eseul structurat – eseul liber, tehnici discursive și tipuri de discurs, prezentarea orală a unui autor preferat sau a unei opere, exprimare corectă și nuanțată, sintaxă, deixis și anaforă, noutăți în conceperea Gramaticii Academiei.

Analiza realizată asupra auxiliarelor școlare nu este una exhaustivă, ci dorește să evidențieze modul în care autorii de auxiliare adaptează programa școlară textelor și exercițiilor. Traseul pe care programa îl propune elevilor de liceu nu este unul logic. În primul an la secțiunea limbă și comunicare aspectele teoretice le depășesc pe cele de literatură. Pentru ca în ultimul an al liceului să se „recapituleze și sistematizeze achizițiile din gimnaziu de sintaxă”. Este o prăpastie uriașă între primul an și ultimul an de liceu, din acest punct de vedere.

Există anumite unități școlare care optează pentru introducerea unor cursuri opționale de Limbă și comunicare pentru a veni în sprijinul elevilor care doresc să participe la examenul de admitere la Academia de Poliție sau în alte domenii în care este solicitată cunoașterea limbii române. Pentru a demonstra utilitatea cursului opțional au fost aplicate teste la clase de diferite profiluri, unde se aplică acest curs opțional și unde nu se aplică. Iată care sunt concluziile:

1. Testul inițial mi-a indicat nivelului general de pregătire la disciplina „Limba și literatura română” a elevilor implicați în cercetare. Rezultatele au fost slabe deoarece elevii nu au fost obișnuiți cu rezolvarea unor teste standardizate. Rezultatele slabe de la testele de evaluare

O pledoarie pentru limba română

inițială se pot atribui oarecum și faptului că elevii nu au fost motivați să se pregătească și nu au luat cu seriozitate aceste teste de evaluare inițială probabil și din cauza faptului că notele nu s-au consemnat în catalog, iar aceste teste evaluau competențe din clasa a VIII-a, respectiv a XI-a.

2. Aplicând teste formative de evaluare la sfârșitul fiecărei secvențe de instruire am obținut un progres școlar mai accentuat la clasele de profil filologic (a IX-a D, a XII-a E), cu o oră de limbă și comunicare pe săptămână, unde nu am aplicat aceste teste, deoarece testele de autoevaluare au determinat o învățare sistematică prin cunoașterea de către fiecare elev a nivelului propriu de pregătire la sfârșitul fiecărei secvențe instruire.

3. Permițând elevilor accesarea caietului de notițe la rezolvarea itemilor din testele formative de autoevaluare, elevii și-au format și consolidat deprinderi de a utiliza corect terminologia științifică, au devenit mai motivați și mai activi în procesul de învățare.

4. Folosind testele concepute pentru a identifica nivelul de performanță al elevilor de liceu în ceea ce privește aspectul de limbă și comunicare, am demonstrat că e necesar ca aceste ore să se introducă și la liceu, astfel încât notele obținute să crească la toate profilurile, iar limbajul elevilor să se adapteze situației de comunicare (diferite).

5. Testele de evaluare s-au dovedit utile nu numai pentru elevi, ci și pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Pe baza rezultatelor testelor de evaluare am descoperit un număr mai mare de lacune și erori în cunoștințele elevilor, la clasa experimentală față de clasa de control, lucru ce a permis să particularizez procesul instructiv-educativ mai precis la nevoile elevilor.

Așadar, reintroducerea orelor de limba română și la clasele de liceu este un fapt imperios de realizat.

Prof. Daniela Boghian

Fragmente din lucrarea științifico-metodică de obținere a gradului didactic I

„Dificultăți în predarea-învățarea limbii române, generate de particularități lingvistice”, 2020

Rezultatele elevilor obținute la concursurile școlare

din anul școlar 2019 – 2020

În ciuda faptului că anul școlar 2019 – 2020 a fost unul atipic, elevii colegiului nostru au demonstrat adevărate competențe și ne-au făcut să ne simțim mândri de ei. Iată câteva dintre rezultatele obținute:

Disciplina	Numele concursului (faza)	Data desfășurării	Elevi participanți/Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coordonator	
Limba și literatura română	Concursul județean de recitare și interpretare „Darul ce ni s-a făcut prin Eminescu...”	15.01. 2020	Chiuhan Alexandra, IX F	Mențiune (secțiunea Ipostaze lirice)	Filip Adela	
			Farcău Mario, IX F			
				Voloscsuk Daniel, XI C	Mențiune	Adriana Gruia
	Olimpiada de limba și literatura română, etapa municipală	18.01. 2020	Dobran Georgiana, V	94,5p	Filip Adela	
			Oșan Sarah, V	90p		
			Mihaiu-Stan Alessia, V	87p		
			Tincău Medeea, V	87p		
			Brădeanu Melisa, V	85,5p		
			Tătar-Șinca Ana, V	85,5p		
			Ududec Maria, VIII	93p		
			Crișan Patricia, IX F	93p		
Pașca Lorena, X			91 p	Dregan Cristina		
Chișluca Ana, VII	87,5 p					

			Balog Denisa, XII D	85p	Suciu Florica
			Pereș Luca, XII D	86 p	
			Papp Ingrid, IX D		Gruia Adriana
			Urâte Sonia, IX D		
			Gruia Maia, IX D		
			Szekely Alessia, IX D		
	Olimpiada de lectură ca abilitate de viață, etapa municipală pentru gimnaziu (secțiunea B)	08.02. 2020	Popa Raul, V	91p	Filip Adela
			Dragoș Iulia, V	86p	
			Zaha Selina, V	85p	
			Filipaș Bianca, VIII	85,5p	
	OLAV liceu, etapa județeană	15.02.2020	Balog Denisa, XII D	Premiul II, calificare la națională	Suciu Florica
			Pop Cristina, X	Mențiune	Dregan Cristina
			Silaghi Ștefania, XI	Mențiune	
			Vancea Vivien, IX C	participare	Gruia Adriana
			Vasile Denisa, IX	participare	
			Roatiș Iulia, IX A	Premiul I, calificare la națională	Mike Carmen
			Covaci Diana, X	Mențiune	Boghian Daniela
	Olimpiada de limbi clasice- Limbă latină, etapa	calificare la etapa națională	Marton Andrea, XI D	Premiul I	Horotan Cristina
			Moldovan Roberta Silvia, XI D	Premiul II	
	județeană		Rus Lavinia, XI D	Premiul III	

D'ale olimpiadelor

			Bledea Ariana, XI D	Mențiune	
			Șipoș Antonia, VIII Luchiana Galoș, XI D	Participare	Boghian Daniela Horotan Cristina
	Olimpiada de lingvistică		Florian Alex, XI C	Premiul II, calificare la etapa națională	
Limba engleză Olimpiada Județeană de limba engleză			Șipoș Antonia, VIII	Premiul III	Manda Ionela
			Latiș Diana, IX C	Premiul III	
			Toth Ștefan, IX C	Premiul III	
			Vancea Vivien, IX C	Mențiune	
			Dima Alessia, X D	Mențiune	Șovre Alina
			Popa Miruna, IX D	Premiul II	
			Jejeran Antonia, IX D	Premiul III	
			Papp Vivien, IX D	Premiul III	
			Gruia Maia, IX D	Mențiune	
			Macioca Melissa, IX D	Mențiune	
			Cristian Ovidiu, IX D	Mențiune	
			Dălan Alin, X E	Premiul III	Vagner Ramona
			Dălan Alin, X E	Premiul III	
			Lazăr Rais, VII	Premiul II	
			Niri Evelin, VII	Mențiune	Ioana Văsuț
			Roatiș Iulia, IX A	Mențiune	
			Silaghi Ștefania, XI A	Mențiune	
Crețu Tamara, XII C	Mențiune				

Limba franceză			Ilban Andrei, IX D	Premiul III	Chioreanu Adriana
----------------	--	--	--------------------	-------------	-------------------

Alte concursuri

- prof. Adriana Chioreanu - *Primăvara Scrisului*, ediția 2019-2020 – elevi participanți: Piroș Darius (cl a XI-a C), Toth Alex (cl a XI-a C), Silaghi Ștefania (cl a XI-a A), Micle Mihaela (cl a IX-a B), Dărămuș Răzvan (cl a IX-a B), Iuhasz Bogdan (cl a IX-a B), Danci Ionela (cl a XI-a A), Ștef Raluca (cl a XI-a A)
- Prof. Ramona Vagner – concursul de creație literară în limba franceză *Primăvara Scrisului* – 42 de elevi participanți din clasele IX F, X A, X B, X C, X D, XII D, XII F

Disciplina	Numele concursului (faza)	Data desfășurării	Elevi participanți/ Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coordonator
Matematică	Concurs memorial “Petkes Gergely”	16.11.2019	Popa Raul (V)	Premiul III	Lupou Agota
			Sima Iasmina (V)	Mențiune	
Matematică	Concurs memorial “Petkes Gergely”	16.11.2019	Coman Darian (VII)	Mențiune	Galambosi Csaba
Matematică	Concurs memorial “Petkes Gergely”	16.11.2019	Cherecheș Tudor (VIII)	Premiul I	Lupou Agota
			Tăbăcaru Gabriel (VIII)	Premiul II	
			Ududec Alexandra (VIII)	Mențiune	
Matematică	Concurs memorial “Petkes Gergely”	16.11.2019	Ileș Miruna (IX C)	Premiul II	Galambosi Csaba

D'ale olimpiadelor

Matematică	Concurs memorial "Petkes Gergely"	16.11.2019	Nichita Marcus (IX B)	Mențiune	Botez Eva
Matematică	Concurs memorial "Petkes Gergely"	16.11.2019	Ileș Rareș (XI B)	Premiul I	Lupou Agota
			Temian Horea (XIB)	Premiul III	
Matematică	Concurs memorial "Petkes Gergely"	16.11.2019	Florian Alex (XIC)	Mențiune	Galambosi Csaba
Matematică	Concursul "Micul matematician"	07.12.2019	2-V 2-VI 3-VII 2-VIII		Popescu Călin Galambosi Csaba Lupou Agota
Matematică	Concursul "Micul matematician"	07.12.2019	Popa Raul (V)	Mențiune	Lupou Agota
			Sima Iasmina (V)	Mențiune	
Matematică	Concursul "Micul matematician"	07.12.2019	Coman Darian (VII)	Premiul III	Galambosi Csaba
			Niri Evelin (VII)	Mențiune	
			Chișluca Ana (VII)	Mențiune	
Matematică	Concursul "Micul matematician"	07.12.2019	Cherecheș Tudor (VIII)	Premiul I	Lupou Agota
			Tăbăcaru Gabriel (VIII)	Premiul II	
Matematică	Concursul Național de Matematică LuminaMath	4-8.11.2019 -etapa online 16.11.2019 - etapa scrisă	Clasa a V-a Zaha Selina Clasa a VIII-a Pițig Antonia Mezei Raluca	Calificare și participare la etapa scrisă	Lupou Agota

Matematică	Concursul județean de matematică ”Ioan Chindriș”	18.01.2020	2-V 2-VI 2-VII 2-VIII	participare	Lupou Agota Popescu Călin Galambosi Csaba
Matematică	Concursul județean de matematică ”Ioan Chindriș”	18.01.2020	Tăbăcaru Gabriel (VIII)	Premiul II	Lupou
			Cherecheș Tudor (VIII)	Mențiuni	Agota
Matematică	Concursul județean de matematică ”Ioan Chindriș”	18.01.2020	Popa Raul (V)	Mențiuni	Lupou Agota
Matematică	Concursul Național ” Tehnici matematice ” – etapa județeană	07.02.2020	1 - IX A, 4 – X A, 2 – XI A, 1-XII A, 4-IX F, 3-X F, 4-XI F , 9-XII F	participare	Popescu Călin Lupou Agota Galambosi Csaba Botez Eva
Matematică	Concursul Național ” Tehnici matematice ” – etapa județeană	07.02.2020	Crișan Patricia IX F	Premiul I Calificare faza națională	Galambosi Csaba
Matematică	Concursul Național ” Tehnici matematice ” – etapa județeană	07.02.2020	Dumitru Carina IX F	Premiul II	Galambosi Csaba
Matematică	Concursul Național ” Tehnici matematice ” – etapa județeană	07.02.2020	Pașca Lorena X A	Premiul I calificare la etapa națională	Lupou Agota

D'ale olimpiadelor

Matematică	Concursul Național “Tehnici matematice” – etapa județeană	07.02.2020	Pop Cristina X A	Premiul II	Lupou Agota
Matematică	Concursul Național “Tehnici matematice” – etapa județeană	07.02.2020	Sabou Lidia Bianca X F	Premiul I calificare la etapa națională	Lupou Agota
Matematică	Concursul Național “Tehnici matematice” – etapa județeană	07.02.2020	Zolceac Brigitta XI A	Premiul I calificare la etapa națională	Galambosi Csaba
Matematică	Concursul Național “Tehnici matematice” – etapa județeană	07.02.2020	Mureșan Diana XI F	Premiul I calificare la etapa națională	Botez Eva
Matematică	Concursul Național “Tehnici matematice” – etapa județeană	07.02.2020	Ionucz Angelo XII A	Premiul I calificare la etapa națională	Botez Eva
Matematică	Concursul Național “Tehnici matematice” – etapa județeană	07.02.2020	Dindelegan Daria XII F	Premiul I calificare la etapa națională	Botez Eva
Matematică	Concursul Internațional Mathématiques sans frontières	10.02.2020	Grupele de limba franceză din clasele IX A, IX C, X B, X C, XI B, XI C	participare	Lupou Agota Popescu Călin Galambosi Csaba
Matematică	Concursul Internațional Mathématiques sans frontières	10.02.2020	Echipele clasei a XI-a B	Mențiune	Lupou Agota Ardelean Silvia
Matematică	Olimpiada de Matematică /	29.02.2020	Clasa a VI-a Dan Victor,	Calificare la etapa	Popescu Călin

	locală		Dragoș Vlad, Balazs Erik	județeană	
Matematică	Olimpiada de Matematică / locală	29.02.2020	Clasa a VII-a Chișluca Ana Chivari Tudor Coman Darian IX C Ileș Miruna XI C Florian Alex	Calificare faza județeană	Galambosi Csaba
Matematică	Olimpiada de Matematică / locală	29.02.2020	Clasa a V-a Popa Raul Pop Cezara Sima Iasmina Kondrei Ricardo	Calificare faza județeană	Lupou Agota
Matematică	Olimpiada de Matematică / locală	29.02.2020	Clasa a VIII-a Pițig Antonia Mezei Raluca Ududec Alexandra Săveanu Alexia Cherecheș Tudor Tăbăcaru Gabriel Căpitan Dragoș	Calificare faza județeană	Lupou Agota
Matematică	Olimpiada de Matematică / locală	29.02.2020	Clasa a XI-a B Pop Miruna Temian Horia	Calificare faza județeană	Lupou Agota

D'ale olimpiadelor

			Lini Raul		
Informatică /TIC	Concurs proiect finanțat Traffic Lights Etapa internațională	Sept. – Oct. 2019	Echipa: IX B: Olah Alexandra, Györfi Andrea, Sălceanu Armina, Gavrău Bogdan, Iuhasz Bogdan, Cărăușan Matei, Lung Ana, Niste Cristina, Boszormenyi Denis, Sălăjan Denisa, Dragoș Marian, Micle Mihaela, Nichita Marcus, Gyerman Otto, Dărămuș Răzvan, Supuran Ruxandra, Dănuț Sara, Temian Silvia, Pintea Tamina, Farcău Rebeca	Din 25 țări 700 de evenimente participante suntem printre cele 3 proiecte selectate, calificate după jurizarea internaționa lă la categoria Diversity <i>Participare directă la gala de premiere la Budapesta în 13-15 martie 2020</i>	Kabai Timea
ROBOTICĂ	DEMO1 – Competiția First Tech Challenge	7-9 dec. 2019	IX C: Hobor Vivien XI B:	Locul 4 (Total	Kabai Timea

	Bistrița	Erdei Sonia, Varga Thomas XI C Kuth Denis	echipe: 20)	Kabai Zsolt	
	DEMO 2 - Competiția First Tech Challenge	11 ianuarie 2019 Hunedoara	IX B: Iuhasz Bogdan, Gavrău Bogdan IX C: Hobor Vivien, Opra Izabella XI B: Iancu Dariana, Erdei Sonia, Varga Thomas	Locul I	Kabai Timea Kabai Zsolt
ROBOTICĂ	DEMO 3 – Competiția First Tech Challenge 	18 ianuarie Cluj Napoca	IX B: Iuhasz Bogdan, Dragoș Marian, Lazin Erik IX C: Hobor Vivien, Opra Izabella, Rus Larisa XI B: Iancu Dariana, Erdei Sonia, Varga Thomas, Paul Petruț XI C: Kuth Denis, Topan Alex	LOCUL I	Kabai Timea Kabai Zsolt
	ROBOTICĂ – Echipa StarTech – RO151	6-9 februarie 2020	IX B: Iuhasz Bogdan,	Meciuri de calificare: LOCUL 3	Kabai Timea

D'ale olimpiadelor

ROBOTICĂ	<p>– Competiția First Tech Challenge</p> <p>ETAPA REGIONALĂ</p> 	Cluj Napoca	Dragoș Marian	Calificare la etapa națională	Kabai Zsolt
ROBOTICĂ	<p>ROBOTICĂ – Echipa StarTech – RO151</p> <p>Concurs internațional online - Robots to the Rescue</p>	1-15 Mai 2020	Pentru acest proiect, ne-am ales ca alianță echipa Haramb e Cartel – RO-002 din Arad. Astfel, fiecare dintre noi a proiectat câte un robot: robotul alianței adună deșeurile cu ajutorul unui clește și le pune în cutiile ce se află pe robotul construit de echipa noastră, pe categorii de deșuri pentru a colecta deșuri reziduale, hârtie/carton, plastic/metal, respectiv sticlă, permițând deschiderea	Locul #22 la etapa internațională	Kabai Timea Kabai Zsolt

			capacului corespunzător tipului de deșeu, asigurând astfel colectarea selectivă.		
Informatică	„Competiția națională ARDUINO” (concurș național)	sept. –nov. 2019	XIIB: Tincu Niculina, Bodea Ștefan	participare	Lőkös Annamária
Informatică	OJI	7 martie 2020	X B: Gogota Andrea-Florica Birgiszer Roland Mirișan Octavian Moroz Lion-Erik Varga Máté- Zsigmond XII B: Bodea Ștefan- Luca Dan Alexandru- Mihai Risco Richard- Cristian Tincu Niculina- Bernadita Zvunka Lorena-Maria	Mențiune: -Gogota Andrea- Florica -Bodea Ștefan-Luca -Risco Richard- Cristian -Zvunka Lorena- Maria	Lőkös Annamária

D'ale olimpiadelor

Informatică	Nextlab.tech ediția 2020	începând din 11 martie 2020, 15 aprilie 2020 – testul online, faza II - noiembrie 2020	Calificați: a V-a: Mihaiu-Stan Alessia Pop Alexia Ioana Popescu Ana-Maria Vilceanu Cezara Nicole Raul Popa Zaha Selina Andreea X B: Bărbuș Bianca-Ioana Gogota Andrea-Florica Molnar Daiana-Maria Mureșan Vlad-Codrin Varga Máté-Zsigmond	calificare in faza II a concursului Nextlab.tech h editia 2020 a unui număr de 12 elevi CNIȘti din clasele a V- a și XB	Lőkös Annamária
--------------------	---	--	---	--	----------------------------------

Disciplin a	Numele concursului (faza)	Data desfășurării	Elevi participanți/ Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coordonator
Fizică	Olimpiada Județeană de Fizică	15 II 2020	Brăescu Rafael/ VI	Locul 6	Rațiu
			Ileș Rareș / a X-a B	PREMIUL I	Camelia

Disciplina	Numele concursului (faza)	Data desfășurării	Elevi participanți/ Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coordonato r
BIOLOGIE	Olimpida- faza județeană	7 martie	Pașca Lorena/ XA	locul III	Pădureanu Monica
			Naghi Paula/ IX A	locul 6	
			Petran Rareș/ IX A	locul 7	
			Potoan Ștefania/ IX A	locul 8	

Disciplina	Numele concursului (faza)	Data desfășu- rării	Elevi participanți/ Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coordonato r
Chimie	Olimpiada de Chimie (etapa județeană)	22.02.202 0	Tăbăcaru Gabriel/ VIII	Premiul al II-lea	Manea Daniela
			Pițig Antonia/ VIII	Locul 6	Buzea Ramona
			Ozsvath Alexandra/ VIII	Locul 8	
			Nicoară Răzvan/ XA	Locul 11	Manea Daniela
			Drăguș Remus/ XI A	Locul 14	
			Ileș Miruna/ IX C	Locul 19	
			Pataki Henrietta/ IX A		
Pop Cristina/ XA					

D'ale olimpiadelor

Disciplina	Numele concursului (faza)	Data desfășurării	Elevi participanți/Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coordonator
Istorie	Olimpiada de istorie – faza județeană	07.03.2020	Dumitraș Bogdan – clasa a VIII-a	Premiul III	David Radu
			Coțan Marina - IXD	Premiul II	Dărăban Crina
			Druța Andrea Claudia – clasa a X-a E	Premiul I	David Radu
			Veress Diana Gabriella – clasa a XI-a D	Premiul I	David Radu
			Marton Andreea clasa a XI-a D	Premiul II	David Radu
			Pereș Luca clasa a XII a D	Premiul II	Roman Adrian
			Pap Patrick clasa a XII-a E	Locul IV – Mențiune I	David Radu

Disciplina	Numele concursului (faza)	Data desfășurării	Elevi participanți/Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coordonator
Cultură civică	Olimpiada- Etapa județeană	29.02.2020	Barbu Maria Epuran Teodora- VIII	Premiul I	Dărăban Crina
Cultură civică	Olimpiada- Etapa județeană	29.02.2020	Bontea Adela Șipoș Antonia- VIII	Premiul III	Dărăban Crina

Disciplina	Numele concursului (faza)	Data desfășurării	Elevi participanți/Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coordonator
Geografie	Concursul Național de Geografie „Terra”, faza județeană	29.02.2020	Țăran Alexandru Gabriel/ clasa a V-a	Mențiune	Gombos Corina
Geografie	Concursul Național de Geografie „Terra”, faza județeană	29.02.2020	Brăescu Rafael/ clasa a VI-a	Mențiune	Gombos Corina
Geografie Fizică Biologie Chimie	Olimpiada Interdisciplinară „Științele Pământului”, faza județeană	29.02.2020	Ileș Ioan Rareș/ clasa a XI-a B	Premiul I	Gombos Corina

Disciplina	Numele concursului (faza)	Data desfășurării	Elevi participanți/Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coordonator
Geografie	Geoinfo-virtual 2020	21.02.2020	Ștefanescu Daria Maria	Locul I	Pitig Nicoleta
			Gruia Darian Daniel	Locul II	Pitig Nicoleta
			Sabou Sandra	Locul II	Pitig Nicoleta
			Balog Denisa Raluca	Locul II	Pitig Nicoleta

D'ale olimpiadelor

Disciplina	Numele concursului (faza)	Data desfășurării	Elevi participanți/ Clasa	Rezultatul obținut	Prof. coord.
Educație fizică și sport	Olimpiada Gimnaziilor Tenis de masă fete Faza județeană	28.11.2019	Olteanu Natalia (VII)	Loc I	Rogojan Daniela
Educație fizică și sport	Olimpiada Națională a Sportului Școlar Șah fete Faza județeană	17.12.2019	Varhianoschi Denisa (XIIA)	Loc I	Nastor Cecilia
Educație fizică și sport	Olimpiada națională a sportului școlar, Fotbal fete faza județeană	05.03.2020	XII F: Bulgăr Andreea Todut Andrea XII E: Farcas Iuliana Hantig Tabita Mare Tania XII A: Varhianoschi Denisa Varhianoschi Larisa XI E: Bereșoaie Roxana Ileș Miruna (IXC) Sima Larisa (IXA)	Loc I	Contraș Alexandru
Educație fizică și sport	Olimpiada Națională a Sportului Școlar Tenis de masă fete faza județeană	27.11.2019	Chiuhan Alexandra (IXF)	Loc II	Rogojan Daniela
Educație fizică și sport	Olimpiada	28.11.2019	Rogojan Cristian	Loc II	Rogojan Daniela

sport	Gimnaziilor Tenis de masă băieți faza județeană	9	(VI)		
Educație fizică și sport	Olimpiada Națională a Sportului Școlar Șah băieți faza județeană	17.12.2019	Deac David	Loc II	Nastor Cecilia
Educație fizică și sport	Olimpiada Gimnaziilor Șah individual faza județeană	10.12.2019	Tăbăcaru Gabriel (VIII)	Loc II	Nastor Cecilia
Educație fizică și sport	Olimpiada națională a sportului școlar, Baschet fete faza județeană	05.02.2020	XII A: Varhanyovschi Denisa Varhanyovschi Larisa X D: Ligner Maria X E: Oprea Larisa XI A: Păcurar Alexia IX B: Svegler Alexa X C: Ruba Astrid IX C: Țuțuraș Cosmina X B: Mocan Melisa Miclăuș Andreea	Loc III	Nastor Cecilia

D'ale olimpiadelor

			Boboi Jennifer		
Educație fizică și sport	Olimpiada Gimnaziilor Rugby tag mixt Faza județeană	02.03.20 20	VII: Gogota Giulia Chivulescu Rianna VI : Dan Victor Rogojan Cristian VII: Kocsis-Benko Bandula Patrick Chivari Tudor Coman Darian Gorgan Matei Terțan Joao Dioși Zalan	LOC III	Rogojan Daniela
Educație fizică și sport	Olimpiada Națională a Sportului Școlar Tenis de masă Faza județeană	27.11.201 9	Ciobâncan Marius X E	Loc IV	Rogojan Daniela
Educație fizică și sport	Olimpiada Națională a Sportului școlar Cros Faza județeană	14.11.201 9	XII D: Pop Mădălina Roșu Lorena X B: Șuta Marcian XII A Varhanioschi Denisa Varhanioschi Larisa	Loc VII Loc VIII Loc IX Loc IX Loc XI	Nastor Cecilia

Educație fizică și sport	Olimpiada națională a sportului școlar, Fotbal fete faza municipală	14.02.2020	<p>XII F: Bulgăr Andreea Todut Andrea</p> <p>XII E: Farcas Iuliana Hantig Tabita Mare Tania</p> <p>XII A: Varhanioschi Denisa Varhanioschi Larisa</p> <p>XI E: Bereșoaie Roxana Ileș Miruna(IXC) Sima Larisa(IXA)</p>	Loc I	Contraș Alexandru
Educație fizică și sport	Olimpiada Națională a Sportului Școlar Baschet fete liceu Faza municipală	25.11.2019 27.11.2019	<p>Echipa:</p> <p>XII A: Varhanioschi Denisa Varhanioschi Larisa</p> <p>XI A: Păcurar Alexia</p> <p>XD: Ligner Maria</p> <p>XE Oprea Larisa</p> <p>IX C: Ruba Astrid Țuțuraș Cosmina</p>	Loc II	Nastor Cecilia

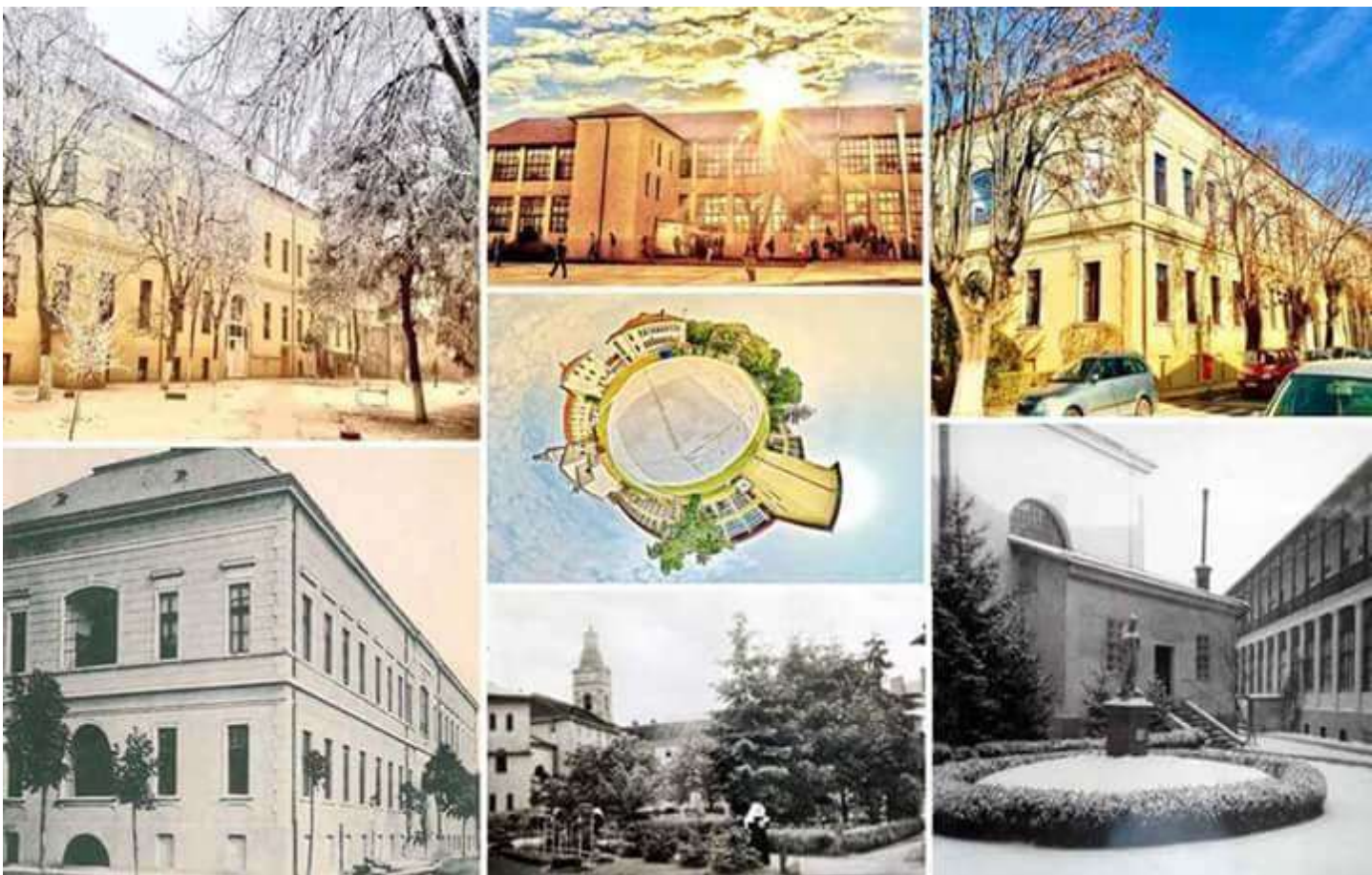
D'ale olimpiadelor

			IX B : Svegler Alexa Olah Alexandra Pintea Tamina		
Educație fizică și sport	Olimpiada Gimnaziilor Baschet fete Faza municipală	11-20.11.2019	Echipa: Filipaș Bianca (VIII) , Filimon Ioana, Iancu Denisa, Sipos Melisa, Șerban Ioana, Sarca Lara, Coman Cristal, Pușcaș Iulia (VI) Gheorghiu Sara, Zimbru Maria (V)	Loc IV	Nastor Cecilia
Educație fizică și sport	Olimpiada Națională a Sportului Școlar Baschet băieți liceu Faza municipală	27.11.2019 04.12.2019	Echipa: XII A: Radu Mircea Ciorba Darius Deac David X A: Szeremi Cristian Nagy Denis XI C Sabău Raul Toth Alex Ilieș Octavian IX E: Roman Casian Flontaș Casian	Loc V	Rogojan Daniela

			IX C Circiu Patrick Gheorghiu Vlad		
Educație fizică și sport	„Sport și stil de viață”, concurs interjudețean	16.11.2019	XII A: Varhanioschi Denisa Varhanioschi Larisa IX B Svegler Alexa Ruba Astrid (IXC)	Loc III	Nastor Cecilia
Educație plastică	Concursul internațional “Afișe pentru pace” Faza județeană	Noiembrie 2019	A V-a	Diplomă de participare	Florea Irina

Activitatea elevilor noștri nu se rezumă doar la activități curriculare. Aceștia sunt implicați în variate și multiple activități extrașcolare și de voluntariat. Însă pentru a nu omite, din greșeală, pe cineva, nu le vom menționa. Vă încurajăm să vă interesați despre aceste activități și să vă implicați în cât mai multe.

ISSN 2359-9995
ISSN-L 2359-9995